

Tortured by Fire the victim of TPLF

የወያኔዎች ገበና ማሕደር

በእሳትና በፈላ ዉሃ እያቃጠሉ መረመሩኝ

የሀዘባዊ ሓርነት ትግራይ ሰለባ የሆኑት **ከአቶ ገዛኢ ረዳ ጋር** የተደረገ ቃለ መጠይቅ

ምንጭ “ደጀን ራዲዮ”፡ ትርጉም “ጌታቸው ረዳ”

“...በወቅቱ “ኢድዩ” ወደ አካባቢው በብዛት ሰራዊቱን ይዞ እየገሰገሰ በፍጥነት ስለመጣ በድንገት ስለደረሰባቸው ወያኔዎች ተደናገጡ። ኢድዩ መጥቶብናል እና እንግዳላቸው ብለው እኛን ለመግደል ወያኔዎቹ ሌሊትኑ ወደ ታሰርጋበት ዳስ ክፍል ገቡ እና አስወጥተው በተራ አስሰለፉን። “አዛውንቱ አቶ ገብረሊባኖስ መዝገብም ሲመረምሩዎቸው ሰውነታቸው በሞላ በእሳት እያቃጠሉ እየደበደቡ ስላደከሙዎቸው / መራመድ ስለማይችሉ ልንሸክማቸው አንችልም ብለው አቶ ገብረሊባኖስ መዝገብን በእንቅልፋቸው ተኝተው እንዳሉ በሦስት ጥይት ገደሏቸው። የገዛ ታጋያቸውም በሃይለኛ ወባ ተይዞ ተኝቶ ስለነበር አሱንም አንሸክመውም ብለው በጥይት ገደሉት...።” >

አቶ ገዛኢ ረዳ

አቶ ገብረሊባኖስ መዝገብ የ አቶ ጌታቸው ረዳ አማች ናቸው።

ቃለ መጠይቁን ያዘጋጀው ዶክተር ሃይለማርያም አበበ

ተርጉም ወደ ጽሁፍ መድረክ ያዘጋጀው ጌታቸው ረዳ

ደጀን ራዲዮ፡-

ጤና ይስጥልኝ በመጀመርያ ሰላምታየን አቀርባለሁ አቶ ገዛኢ ረዳ። የደጀን ራዲዮ እንግዳ ሆነው በተጋድሎ ሓርነት ሀዘቢ ትግራይ የደረሰበዎት ግፍ በመላው ዓለም ለሚያዳምጡን የትግርኛ ፕሮግራም

አድማጮች ለመግለጽ ፈቃደኛ ሆነው በመቅረብዎ በራዲዮ ጣቢያችን እና በደጀን ራዲዮ አድማጮች ስም አመሰግናለሁ። አቶ ገዛኢ ረዳ የትግራይ ተወላጅ ነዎት። በትግራይ ክፍለ ሃገር ዉስጥ ወያኔዎች ሲያዙዎት የመጨረሻዉ ስራዎ በምን ስራ ላይ ተሰማርተዉ ይኖሩ ነበር?

አቶ ገዛኢ ረዳ፦

ትዉልዴ የትግራይ ተወላጅ ነኝ። በመንግስት ስራ ገና በወጣትነቴ ጀምሮ ለብዙ ዓመታት በአገር አስተዳደር ጽ/ቤት ዉስጥ በልዩ ልዩ ክፍሎች ተመድቤ ሰርቻለሁ። መጨረሻ ወያኔዎች ሲያዙኝም በትግራይ ክፍለሃገር በአገር አስተዳደር ሚኒስቴር ሥር በሽሬ አዉራጃ በምኖርበት በዋናዉ ከተማዋ በእንዳስላሴ ከተማ በአዉራጃዉ አስተዳደር ጽ/ቤት ዉስጥ ነበር ስራየ።

ጥያቄ፦

ወያኔ ገና ወደ መንግስትነት ከመምጣቴ በፊት በረሃ ዉስጥ እንዳለ በጣም ክፉ ምርመራ እና የተለያዩ ስቃዮች በእርስዎ ላይ እንደፈጸሙበዎት ሰዎች ነግረዉኝ ነበር። ወያኔዎች ይህንን በደል ለማድረስ ያነሳሳዉ ምክንያት ምንድነዉ? በደል ደረሰብኝ የሚሉት ምን ዓይነት ግፍ ነበር ተፈጽመዎበታል የሚባለዉ?

አቶ ገዛ ረዳ፦

በእርግጥ ወያኔ በእኔ ላይ መጥፎ ግፍ ፈጽሟል። ይህ በደል በእኔ ብቻ ሳይሆን በጣም ቁጥራቸዉ እጅግ ብዙ የሆኑ ታዳጊ ወጣቶችና ሽማግሌዎች ከኔ በላይ እጅግ የከፋ ግፍ የተፈጸመባቸዉ የትግራይ ተወላጆች ስላሉ የደረሰብኝ በደል በግፍ ተሰቃይተዉ ከተገደሉት ሰዎች ሲነጻጸር የሰዉ ልጅ የማይችለዉ በላየ ላይ ግፍ ቢፈጸምብኝም ተሰቃይቼ በተጨማሪ የጠየቁኝን ገንዘብ ከፍየ ሳልሞት በሕይወት ተርፌ የእኔ ታሪክ እና አብረዉኝ በግፍ ሲሰቃዩ ያየሁቸዉ ሰዎች ስቃያቸዉን እና ታሪካቸዉ ከራሴ ታሪክ ጋር አብሬ ለዓለም ሕዝብ ለመግለጽ ለታሪክ ምስክርነት በመብቃቴ አምላክ ምስጋና ይድረሰዉ እላለሁ። የደረሰባቸዉ በደል ለሕዝብ ሳይገልጹ ያለፍርድ በግፍ

የተገደሉት ሰዎች ዛሬ በሕይወት ከእኛው ጋር ባለመኖራቸው ግን በጣም ያሳዘናል።

የተያዙበት ምክንያት መነሻ ቢያብራሩልኝ እና የትስ ነው ወያኔዎች አርስዎን አግኝተው ሊይዝዎት የበቁት?

መጀመሪያ ደርግ ወደ ስልጣን ሲወጣ፤ እኔ እና ስማቸው አሁን ልጠቅስ ያልፈለግኳቸው ጓደኞቼ ሆነን ደርግን ለመጣል በምስጢር ተነጋግረን ተደራጅተን ነበር። በከተማው ውስጥ በወቅቱ የወያኔ አባላትም ይንቀሳቀሱ ነበር። እኛ የራሳችን እነሱ ደግሞ የራሳቸው እንቅስቃሴ በማድረግ የየግላችን በማካሄድ ጸረ ደርግ እንቅስቃሴ እናካሂድ ነበር። እኛ በወቅቱ ወያኔዎች ወደ በረሃ ከመውጣታቸው በፊት አድያቦ በሚባል በረሃ ታጋዮቻችን አሰማርተን ትግል ጀምረናል። ኢድዩ ከመባላችን በፊት የድርጅታችን መጠሪያ “ጠራናፊት” ነበር የሚባለው። ጠራናፊት በኋላ ቆይቶ ወደ ኢዲዩ ተቀላቅሎ ‘ኢዲዩ’ ተባለ። ይህንን ትግል ወያኔዎች በረሃ ከወጡ በኋላ የጠራናፊት እንቅስቃሴ እንዳለ እና አባሎች መሆናችንን አውቀዋል።

እንግዲህ እየወነጀሉን ያሉት እናንተ ከከተማ ወጣቶችን እየመለመላችሁ ወደ ጠራናፊት ትልካላችሁ በሚል ነው እንዲይዙን መነሻ የሆናቸው። በእርግጥ በወቅቱ እኛ ደርግ አልነበርንም፣ ጸረ ደርግ ሆነን ተደራጅተናል። በእርግጥ ተንቀሳቅሰናል “መብታችን” ነው። ይህ በመሆኑ በወያኔ መጠየቅ አልነበረብንም። በእነሱ ውንጀላ ጠራናፊትን ማደራጀት “ጸረ ወያኔነት” ስለሆነ ጸረ-ወያኔ ነህ ብለው ነው የያዙኝ።

ጥያቄ:-

በጠራናፊትም ሆነ በማንኛውም ድርጅት መደራጀት የናንተ የግለሰቦች የምርጫ መብት ነው። ለምን አስከዚህ ድረስ ሊገፉበት አነሳሳቸው?

አቶ ገዛኢ ረዳ:-

እንቅስቃሴው በጣም አስግቷቸው ነበር። ተላላቶች ሕዝቡን መቅጣት፤ ማስፈራራት፤ መግደል እና ማሰቃየት ስለጀመሩ በተናጠል ገበሬውንም

እያስገደዱ ማታገላቸውን ስላየ፤ ኗሪው ሕዝብ ወደ ጠራናፊት እየሸሸ የመደራጀት ፍላጎቱ እየበረታ መሄዱን ስላስተዋሉ የጠራናፊት አባሎች መሆናችን ስላወቁ፤ እኛን ለመያዝ መነሻቸው ይህ ነው እንጂ ሌላ ምንም ወንጀል በእነሱ የፈጸምኩት ነገር የለም። ኢድዩ ሃገራዊ ነው። ባሕሉን ሃይማኖቱን ጠብቆ ሕዝቡን መስሎ የሚጓዝ ድርጅት ስለነበር እነሱ አልወደዱትም። እና ሊይዙኝ የቻሉት በዚህ ነው።

ጥያቄ:-

የት ነው ሊይዝዎት የቻሉት?

ዕለት 20 በሕዳር 1969 ዓ.ም ከሰዓት በኋላ አብቶባስ ተሳፍረን በማግሰቱ 21 የዓመቱ የአክሱም “ሕዳር-ጽዮን” በዓል የሚከበርበት ዕለት ስለነበር ከሽሬ/እንዳስላሴ ከተማ እኔ እና ጓደኞቼ ሆነን ወደ አክሱም ከተማ ስንጓዝ “ላዕላይ ቆራሮ”- ዉስጥ “ማይ ጋሕጋሕ” በሚባል ቦታ በአዉራ ጎዳናዉ እመንገዱ ላይ አድፍጠዉ መሽገዉ ቆዩን። “ቁም!” በማለት ነጂዉን አዘዙት። እኔም ሾፌሩን “ዝምብለህ ቀጥል!! ቀጥል!!” እንዳልኩት ጉዞዉን ሊቀጥል ሲል “ቦምብ” ወርዉረዉ በጭስ አፍነዉ አስቆሙት። ታሳፋሪዉ በሙሉ እንዲወርድ አዘዙት። ወረድን።

እኛን እመንገድ ዳር አስቀምጠዉ መንገዱን ዘጉት። 50 ከሚሆን ከታገተዉ ተሳፋሪ መሃል “እኔ” እንደዚሁም “ገብረጻድቅ ወልዱ” እና “ፍስሃ” የተባሉ ጓደኞቼን ሦስታችን ለይተዉ በማስቀረት ሌሎቹን ለቀቁዋቸዉ። ከቦታዉ ፈንተት አድርገዉ ትንሽ ወንዝ ያለበት ጣሻማ ወደ ሆነ ስፍራ በመከወል ለጊዜዉ እዛዉ ቁጭ በሉ አሉን። ጌዘዉ እየመሸ ሲሄድ “እባካችሁ አቡቶቡሷ ጥላን እንዳትሄድ ነገ በዓለማርያም “ሕዳር-ጽዮን” ነዉ እና ለመሳለም ነዉ አክሱም ስንሄድ ያስቆማችሁን እና ልቀቁን” ብልን ለመንናቸዉ። (እስከዚህ ጨካኞች መሆናቸዉን አላወቅንም። እባካችሁ አቡቶቡሱ ጥሎን እንዳይሄድ አልን እንጂ እኛ ይህ ሁሉ መካራ ይመጣብናል አላልንም ነበር)።

ሲመሽ፤ አቡቶቡስዋም ጥላን ሄደች፡ እኛም ይዘዉን “ማይ ድማ” ወደ ሚባል ቦታ ወስደዉ ከብት እና ፍየል በሚኖርበት በረት “ነጭ-አመድ እና እበት” ያለበት በረት ዉስጥ አስገብተዉ “እዚህ ተኙ” ብለዉ እንደከብት በረቱን ዘጉብን እና አዳሩን እዛዉ አደርን።

ከእዛ በማግስቱ ጥዋት ሌሊት “ማይ ቡር” ወደ ሚባለው የማርያም ህዳር-ጽዮን በዓል ወደ ሚክበርበት ቤተክርስቲያን ወሰዱን። ከዚያ ወደ ሰመማ ወሰዱን። ከሰመማ ወደ ዓዲ ዳዕሮ ወሰዱን። ከዓዲ ዳዕሮ ወደ ዓዲ ነብርኢድ ሄዱ። ዓዲ ነብርኢድ ስንደርስ አቶ “ፍቅር አርአያ” የተባለ ወጣት ገበሬ አሰረው ከእኛ ጋር ጨመሩት። እንደዚያ እያልን ወደ “ባድመ” ደረስን።

በእነዚህ ገጠኞች ስናለፍ አዳራችን ቤት ባልታጣ “ሆን ብለው” በብርድ እንድንሰቃይ እና እንድንታመም ብለው እከብቶች እና ፍየሎች በረት ነበር አጉረው እንድትኛ የሚያዝዙን። በደረስንባቸው ቦታዎች ሁሉ ወጣት ዋጣቱን እየያዙ ነበር እየለቀሙ የሚጓዙት። አሰረው ሲያመጡዋቸው፤-ሁለቱን እጆቻቸው አጥብቀው ስለሚያስሯቸው፤ “ዓይኔ ሊፈነዳ ተቃርቧል! እጄ! ልቤ ሊፈነዳ ነው! ጣቴ ሊቆረጥ ነው!” “እባካችሁ ፍቱልኝ! ወይም ላላ አድረጉልኝ! ፤ልሞት ነው! ስለ ፈጠራችሁ አምላክ!” በማለት ይለምኗቸዋል።

ለመታሰራቸው ምክንያት ደግሞ “ኢዲዩን ለመቀለቀል አቅዳሃል፡ የኢዲዩ አዝማሚያ ታሳያለህ...” እያሉ ናቸው የሚደዝዋቸው። መጀመሪያ ከአፍ ጋህጋሕ ስንያዝ ሦስታችን ብቻ ነበርን። ቀስ በቀስ ወደ 30 እስከ 40 የምንሆን እስረኞች ደረስን። እነኚህ ከየቦታው የለቀሙዋቸው አብዛኛዎቹ ገላቸው በግርፋት የተላላጠ የተጎሳቆሉ አሰረኞች ናቸው።

ከባድመ ወደ “ጉንበት” ወደ ተባለው ስፍራ ወስደው አሳረፉን። እዛ ስንደርስ በጣም የሚያስፈራ የመቶ እና የሦስት መቶ አመት ያደረገ የሬሳ የመቃብር ክምር-ይታያል። ያስፈራል፤ ይዘገንናል።

ባድመ ስንደርስ መጀመሪያ ስንያዝ እንደነበረው ሁሉ አሁንም እንድንተኛበት ያዘዙን ስፍራ የነጭ አመድ ክምር ያለበት አስከ “የእግርህ-ባት” ድረስ የሚወጥ አመድ ላይ “ተኙ” ብለውን እዛው “ሳል” እያሳለን አደርን። ጥዋቱን ከምኝታችን ስነሳ ሁላችንም ፊታችን “ነጭ-አመድ” ለብሶ አመድ መስለናል። በተንቀሳቀስን ቁጥር አመዱ ከልብሳችን “ቡን-ቡን” እያለ ይበንናል። ሲይዙኝ ከአዲስ አበባ የገዛሁት

ጥቁር ሱፍ ልብስ ወደ አክሱም ስሄድ ለበዓሉ ብዩ ለብሼው ስለነበር ሱፍ ልብስ በአመድ ተበላሽቷል።

ከዚያ በሚቀጥለው ቀን ወደ አስርቤት ወስደው ከሌሎች ጋር ቀላቀሉን። ስንቀላቀል ወደ 40 አስከ 50 አስረኞች እዛው ቆዩን። ስትመለከታቸው በጣም የሚያስደነግጡ ፍጡራን፡ ገላቸው ያለቀ፤ አጥንት ብቻ የቀሩ፤ ቆዳቸው ተጣብቋል። የደከመ ዓይናቸው ሲንከባለል እና ያለን። ጸጉራቸው አልቋል። በንዴት በብስጭት እና በጸሃይ ብርሃን እጦት ተቃጥሏል። ቆዳቸው ወደ ቢጫነት ተለውጧል። በምርመራ ግርፋት እና በእሳት ሰውነታቸው ተቃጥሎ “ቁስለው” ተገሸላልጠዋል። ለማየት በጣም የሚያስፈራ እና የሚያስደነግጥ ተርጉት ነበር ያየነው። አነዚህ አስረኞች፤ መነሳት መቆም አይችሉም። “እንደምናችሁ እንኳን ደህና መጣችሁ”፡ ሲሉን መናገር አቅቷቸው “ድምፃቸው” በጣም እጅግ በጣም “ሎሆሳሳ” “ቀጭን ድምጽ” ብቻ እንደምን ብለው ለመናገር ይሞክራሉ።

እኛ ደነገጥን። እኛም እንደነሱ የምንሆን አልመሰለንም “የምን ተአምር” ነው እያየነው ያለን ብለን የምንናገረው ነገር ጨንቆናል። በብረቱ ድንጋጤ ተወጠናል። አነሱም በዛ ቀጭን ድምጻቸው “አቤት- አግዚኦ! እናንተም ወደ እዚህ ሲኦል መጣችሁ? ብለው ስለኛ አዘኑ”።

ታጋዮቹ መጡ እና “አንድ ክንድ የምታክል” በክንዳቸው ለክተው/ “አንተ የምትተኛበት ቦታ እዚህ ነው፤ ያንተም እዚቹ ነች”፡- እያሉ የምንተኛባት ስፍራ አስታውቀው ለክተው ሰጡን። መተኛት የምትችለው እነሱ ለክተው በሰጡህ የምኝታ ስፍራ ነው። እዛችው ሲኦል ያየሁባት የዳስ አስር ቤት 6 ወር ታስራ አለሁ።

ጥያቄ:-

ሰውነታቸው በግርፋት እና በጸሃይ እጦት የተሰቃዩት ሁኔታቸውን ስታዩ በጣም ያስደነግጣል ያሉዋቸው እነኚህ እዛው አስር-ቤት ያገኛችሁቸው ሰዎች የዕድሜ ክልል ምን ያህል ነው?

አቶ ገዛኢ:-

ሀጻናትም አሉ! ሀጻን፤ ሽማግሌ የሚባል ነገር አይለዩም። ሲያስሩ እና ሲገረፉ ማን ምን አይሉም። በጣም አረመኔዎች ናቸው። ከሚገረምህ

ነገር ተይዘው ተደብድበው ብዙ ጊዜ ጸሃይ ስለማይሞቁ አእምሮአቸው ስተው ያበዱ የዓዲ ዳዕሮ፤የዓዲ አዉዓላ እና ከሌሎች ስፍራዎች የተያዙ አእምሮአቸው ስተው ያበዱ ወጣት ተማሪዎች ነበሩ።

ጥያቄ:-

በድብደባዉ ምክንያት ነዉ አእምሮአቸው የሳቱት?

አቶ ገዛኢ ረዳ:-

በድብደባ እና ምንም ባለሰሩበት ነገር እየተለጠፈባቸው ለብዙ ጊዜ አስረው መላወሻ ስላላጧቸው በጭንቅ በሃሳብ በብስጭት አእምሮአቸው ሳቱ። ያለቅሳሉ! ራሳቸው ስተውም የማይሆን ነገር ሲዘላብዱ፤ ሲናገሩ ትሰማቸዋለህ።

ጥያቄ:-

ወደ አስር ቤቱ ከተወረወሩ በኋላ እርስዎንስ ምን አደረጉዎት።

አቶ ገዛኢ ረዳ:-

ጠራናፊት ነበርክ አሉኝ። አዎ እኔ ጠራናፊት ነበርኩ አለኩዋቸው። ይሄም በከተማ ዉስጥ ያሉት አባሎቻችሁ ያዉቁታል። አብረን እናወራለን እንዝናናለን ወዳጆች ነን። ነገር ግን በናንተ ድረጅት ላይ ያደረስኩት ጥፋት፤ ፤አበሳ ወይም በደል የለም። ከተማ ሆነህ ሰዎች ወደ በረሃ እንዲሄዱ ወደ ድርጅትህ ስንቅ ታቀበል ነበር፤ መረጃም ታስተላልፍ ነበር፡ ብለዉ ወነጀሉኝ።

ከዚያ በኋላ ማስፈራራቱን ቀጠሉበት። ከቃል ጥያቄ ምርመራ በኋላ በማግስቱ ጥዋት “ተነስ” ብለዉ ወስደዉ አጠገብ ካለዉ አንድ ዛፍ ሰር አስረዉ ከዛፉ ጋር አጣብቀዉ አሰሩኝ። በዙሪያየ የእንጨት ማገዶ ከመሩብኝ።...

ጥያቄ:-

እርስዎኑን እንዲያቃጥሉዎት ነዉ?

አዎ! እኔን ለማቃጠል። ቀጭን እንጨት እና የሚቀጣጠል ሳር ዙርያዎ ደርድረዉበታል። ሲያቃጥለኝ የቆመዉ መርማሪዎ ሰዉየ እጁን ዘርግቶ በመለካት “አንድ ክንድ” ከለካ በኋላ እኔን ከዛፉ ጋር የፍጢኝ አስሮ ማገደዉን በዙርያዎ ከምሮ የፍጥኝ እንደታሰርኩ ከዛፉ ዙርያ ኩምትር ብዩ እንድቀመጥ አዘዘኝ። በአንድ ክንድ ርቀት በዙርያዎ የተከመረዉ ሳር እና ቀጫጭን እንጨት በሳር አቀጣጥሎ እሳት ለኮሰበት።

እንጨቱ መጀመሪያ ጭስ ማዉጣት ጀመረ፤ ሳሩም መቀጣጠል ጀመረ ጭሱ አፈነኝ። ጭሱ ሲያፍነኝ ማስተንፈስ አልቻለኩም ጨነቀኝ። ጥልቅ ባሕር ዉሃ ዉስጥ ጠልቀህ ተዉጠህ መዉጫ እናዳጣ ሰዉ ነዉ ትንፋሽ አጥሮኝ የተሰማኝ። ጭሱ በዙርያዎ እንደ ጉም እየተልመለመለ ሲነሳ መርማሪዎ ቆሞ አሳቱ ይበልጥ እንዲቀጣጠል ቆሞ ይቆጣጠራል ፤እኔም ያየኛል። ጭሱ ወደ እኔ እየገፋ እየበራታብኝ “አፈነኝ”። ሲያፍነኝ መሳል፤ማስተንፈስ አልቻልኩም። በጣሙን ጨነቀኝ። ነፋሱ በርትቶ ጭሱን ካስወገደዉ በኋላ፡-እንጨቱ እየተቀጣጠለ ወደ አሳት ተቀይሮ መንደድ ጀመረ። ነፋሱ ነበልባሉን በሁሉም አቅጣጫ ወደ እኔ ዙርያዎ ይገፋዉ ስለነበር ገላዩን መለበለብ ጀመረዉ። እጄ የፍጥኝ ታሰሬአለሁ። አግሬ እጄም መላወስ ስለማልችል፤ ወላፊት አሰቃየኝ። ሙቀቱ የቃጠለዉ ወላፊን ነብስ ስጋዩን አሰቃያት። ከጎን እና ከኋላ እየለበለበኝ ካለዉ ወላፊን ለመሸሽ እግሬን ወደ ፊት ለመዘርጋት ብሞክር ወደ ባሰ እሳት ይጠጋል። የማደርገዉ ጨነቀኝ።

እጄ የፍጥኝ በጥብቅ ስለታሰረ፤ ያለሁት “ቁጭ” ብዩ አግሮቼን “ኩምትር” አድርጌ ነዉና ወደ ግራ ስል ወደ ቀኝ ወደ ኋሊት ማምለጫ የለኝም። ወደ ኋላዩ እንዳላፈገፍግም ከዛፉ ጋር የፍጢኝ ተጣብቄ እንዳልንቀሳቀስ ታስሬአለሁ። ወዴት ልግባ!

ወዲያዉኑ ሰዉነቴ ቆዳዩ በመላ አካላቴ “ቱት.. ቱት.. ቱት.. ብሎ ዉሃ ከረጢት ቋጥሮ አበጠ።

ጥያቄ:-

ጋላዎ ዋሃ ቋጥሮ ነዉ?

አቶ ገዛኢ ረዳ:-

አዎ! መላ አካላቴ እሳቴ ስለለበለበኝ ሰውነቴ ወይ ቋጠረ። ወዲያውኑ እንደተሰበረ እንስራ “ደ!!!!” ብሎ የቋጠረው ወይ ፈሰሰ!

ጥያቄ:-

“በስመ አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ”! ከዚያ **ጥያቄ:-**

በቋላስ?

አቶ ገዛኢ:-

ከዚያ በቋላ፤ “ዕረፍት!” አሉኝ። አምላክ ዕረፍት አይሰጣቸውና! ያሰሩኝን ፈቱልኝ። ሲፈቱኝ ወደ መሬት ተንጋለልሁ እና ተዘረጋሁ። ሰውነቴ ወደ መዛል ሲል “ተነስ!” አሉኝ። አእምሮ የት እነዳለሁ አይታወቅኝም -ነገር ግን ትንሽ ትንሽ ይታወቅኛል። ተነስ ብሎ እንደገና ሳሩን በእሳት አቀጣጥሎ መሬት ላይ ተዘርግቼ እንዳለሁ “የተቀጣጠለው የሳር እሳት” እንደ ቀጤማ በላየ ላይ ወርወሮ በትኖ እፊቴ ላይ ረጨብኝ ።

ጥያቄ:-

ወይ ጉድ! ወይ ጉድ! በስመ አብ! በስመ አብ! ምን ተአምራት ነው!? እሺ ይቀጥሉ።

አቶ ገዛኢ ረዳ:-

በቋላ -አሳቴን ገላየ ላይ ሲበትነው: “ከስቃይ ሰመመን” ባንኜ “እናንተ ሰዎች ከእኔ የምትፈልጉት ነገር ምንድን ነው? ለምን አትገድሉኝም ከዚህ ሁሉ? አልኳቸው። እኔ እናንተን በጣላትነት የተነሳሁበት ቀን የለም። እኔ ደርግን ነው የተቃወምኩት እንጂ ወያኔን አልተቃወምኩኝም። ወንጀል አለህ የምትሉት ካለ አምጡልኝ፤ በወንጀሌ ልቀጣ፡ ካልሆነ ግን አታሰቃዩኝ ብዩ ብማጠናቸው ሊሰሙኝ አልፈለጉም።

መጀመሪያ አሳቴን ለኩሰው ሲለበልቡኝ ነጭ ጭስ እየተምዘገዘገ ወደ እላይ “ቦለል” ማለት ሲጀምር ገና አይቸው “አቤት! አቤት! ቅዱስ ሚካኤል! ሳልሞት በምድር በሕይወቴ እያለሁ “ገሃነመ እሳት”

አሳየከኝ!? ማረኝ አምላኬ ብዩ ጸሎት ሳደርስ” መርማሪዎቼ *ከት-ከት* ብለው *ሳቁብኝ*።

“ምንድ ነው የምትለው?” ብለው ተሳለቁብኝ። *ቅዱስ ሚካኤል ፍርድህን ላክልኝ፤ምሕረቱን ላክልኝ* ነው ብዩ ጸሎት እያደረሰኩ ያለሁኝ ስላቸው፡- እንደ ገና “ከት-ከት” ብለው ተሳለቁብኝ። “ደልጫት መሳይ ሁለት የድንጋይ ኮረት ከመሬት ለቅመው” *ኮረቶቹን እርስ በእርስ እያጋጩ ፤ ቅዱስ ሚካኤልህን በዚህ የድንጋይ ብልጭታ ይታያል?” በማለት ተሳለቁብኝ።ከዚያ አሳት ስቃይ አስወጥተው ወደ ቦታየ ወሰዱኝ።

በስቃይ እንደሰነበትኩ ቁስሌም አልዳነም፡- እንደገና በሁለት ታጋዮች ታጅቤ ወደ አንድ መርመራ አቀረቡኝ። መርማሪው “አሁንስ ተማርክ ወይ?” ብሎ ጠየቀኝ። ቁስልህ ዳነ? ብሎ ጠየቀኝ። እኔም ይሄው እንደምታየው ነው፡ ቁስሌ እንኳን ሊድን የቁስሉ ስቃይ እየበረታብኝ ሄዷል አልኩት። አሁንሳ ተማርክ? አለኝ። “ጥሩ ትምርት ተምሬአለሁ አዎ!” አልኩት።ታዲያ ተምሬአለሁ ካልክ የምታምነውን አምነህ ንገረን አለኝ? የሰራሁት ነገር ስለሌለኝ የማምነው ነገር የቱ እነደሆነ አልገባኝም። ምን ጥፋት በደልኩኝ? ወንድሞቼ ለምንድ ነው በደሌን የማትነግሩኝ? ጠራናፊት ነኝ ብያችኋለሁ። ከዚያ በላይ የምታወቁት ካለ ንገርኝ እነጋገርበት ካልሆነ አታሰቃዩኝ። አልኩት።

የለም የምታወቀው ነገር አለ፡ታወቃለህ!አለኝ።የምታወቁት ነገር ካለ ለምን አትነግሩኝም? ስለው፡- የተማርክ መስሎን ነው እንጂ ገና አልተማርክም እና ትገባታለህ ብሎ “ታጋዮቹን ወሰዱት!” ብሎ ወደ መግረፊያ ቦታ ወስደው አግሬን ወደ ላይ ጭንቅላቴን ወደ ታች ዝቅዝቅ ከጣራ ጋር አስረው በማንጠልጠል የቀኝ “ሆድ እግሬን” ከወሰጥ ገልብጠው ”በጎማ ጠበጠቡኝ!ጠበጠቡኝ!” ።ሙልጭ አደርገው ነብሰ ስጋየ አስከምስት ገረፉኝ። ጎማው በጣም ያሳምማል። ጎማው ወሰጥ ጠጣራ በትር የሚመስል አለው። ሆድ እግሬን ጠብጥበው ጠብጥበው ደም አስኪፈስ ድረስ ገሸላለሙኝ። ሰውነቴ ሃይለኛ ትኩሳት እና ላብ ተወብቄአለሁ። ከጉልበቴ በታች “ድምብል ብል” ብሎ ተነፍቶ አብጧል። አግሮቼ ለረዥም ጊዜ መዳን አልቻለም። አስከዚች ደቂቃ እና ቀን አስከሣሬ ድረስ ያመኛል። መሮጥ ቀርቶ ረዥም መንገድ

መራመድ አልቸልም። ስቃይ ብርቱ ነው። ሆኖ እግራ በጎማ ለረዢም ሰዓት ስለገረፉኝ ወደ “ዉስጥ ጎርጉዶ” ስጋ መሙላት አቅቶት አ ጥንት እና ጅማት ስለቀረ፤ ፈጠን ብዩ በመርገጥ ረዢም ጉዜ ለመራመድ ከሞከርኩኝ ያመኛል። ጣቶቼም በጎማ ስለጠበጠቡኝ በጣም ብዙ ስቃይ እያሳለፍኩ ነው ያለሁት።

እና አንደዚህ ዓይነት ስቃይ በእኔ ብቻ ሳይሆን ቁጥር ስፍር የሌለው ያለ ምንም ጥፋት እና ፍትሃዊ ፍርድ/ቤት መአት ብዙ ሰዎች በእሳት እየተለበለቡ ብዙ ግርፋት እና ስቃይ ደርሶባቸዋል። አንዚህ ሰዎች “አዛውንት አያውቁ”፤ “ቤተሰብ የሚባል ነገር እያውቁም” ከባህላችን ዉጭ የሆነ የጭካኔ ምርመራ አካሂደዋል። አረመኔዎች ናቸው። አንዚህ ሀዘባቸውን የካዱ ናቸው። ከትግራይ ሕዝብ አብራክ ወጥተው በሕዝቡ ላብ ተምረው፤ እውቀት ገብይተው፣ በአካባቢው ልምድ እና ወግ አድገው፣ ተመልሰው ያሳደጋቸውን ያስተማራቸውን ያጎረሳቸው እና የተንከባከባቸው ሀብረተሰብን የሚያጠቁ “ክፉ ሰዎች” “አጋንንት” ናቸው። የሰው ልጅ ሕሊናም የላቸውም። ብዙ ሰው ደብድበው ከጥቅም ዉጭ አደርገዋቸው አበላሽተዋቸዋል።

ጥያቄ:-

አቶ ገዛኢ ዕድሜዎ አባት አዛውንት ነዎት። በእሳት ተቃጥሎ በሕይወት መትረፍ፤ በእውነቱ የእግዚአብሔር ድርሳን የጸለዩለትን የለመኑትን ቅዱስ ሚካኤል በክንፉ አጥልሎዎታል። ይህ በሰው ልጆች ላይ የተፈጸመ ጭካኔ በትግራይ ተወላጆች ላይ የተፈጸመ ወንጀል፤ ላልሰማ ላላወቀው ሕዝብ እንዲነግሩ በማለት መርማሪዎቹ የተሳለቁበት አምላክ “ቅዱስ ሚካኤል” የከሞት በር በእግዚአብሔር አምላክ ታአምር ያዳነዎት መሆኑን ነው አንጂ የሰው ልጅ በእንደዚህ ዓይነት አረመኔነት ተደብድቦ በ እሳት ወላፊን ተቃጥሎ መትረፍ በእውነቱ የሚገርም ተአምር ነው። ከመላት ምን ማለት ይቻላል! ከዛ ከድብደባው በኋላ ስ ምን አስከተለ?

አቶ ገዛኢ ረዳ:-

መቸም ይህ በእኔ ላይ የተፈጸመው ግፍ በእኔ አልተጀመረም በእኔም ላይም አልቆመም። ብዙ አስረኞች፤ ያለ ጥፋት ተደብድበው በእሳት

ተቃጥለው መላ ሰውነታቸው “ደም” እና “መግል” ቋጥሮ “ለቁስል” እና “ለዘላቂ ስቃይ” “ለአእምሮ መታወክ” ከመዳረጋቸው በላይ በየቀኑ በእውነቱ ከ3 አሰከ 4 አሰከ 7 ወይንም 8 ድረስ ከተለያዩ ቦታዎች የሰበሰቡባቸው አስረኞች ይገደላሉ። ሊገድልባቸው ሲፈልጉ፤ ጥዋት ጥዋት “ተሰናበትባቸው” ይሉናል። እየጠሩ ሲወሰድባቸው የሚገደሉት ሰዎች “ለወንድሜ ንገሩልኝ፤ለእናቴ ለአጎቴ ንገሩልኝ”- “ደህና ሁኑ” ከእንግዲህ ወዲህ አንገናኝ ይሆናል! “እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን”! እያሉ ይሄዳሉ።

በጣም ከሚያሳዝን ነገር፤ **“አቶ ገብረሊባኖስ መዝገቦ”** የተባሉ የተከበሩ ትልቅ ጨዋ ሰው በሽራ አውራጃ ዋና ከተማ በእንዳስላሴ ከተማ ኗሪ ፤ የሆኑት እኒህ ሰው ፤ያውራጃው ግምጃ ቤት ሂሳብ ሹም ሆነው ሲሰሩ፤ በወቅቱ ደርግ ትላልቅ የአገሬው ታዋቂ ሰዎች የሚባሉ ሰብስቦ “በረሃ ድረስ ሄዳችሁ “ምንድነው ነገሩ? ብላችሁ” አስኪ ነገሩ በሰላም የሚፈታ ከሆነ በሰላም ለመፍታት እንዲቻል በረሃ ድረስ ያሉበት ቦታ ሄዳችሁ የወያኔ መሪዎችን አነጋግራችሁ ለዕርቅ አነጋግሯችኋል። በሽምግልና የሚታይ ከሆነ እንሞክረው እና አስኪ ሄዳችሁ ህዘቡን ወክላችሁ አነጋግሯችኋል” በማለት እሳቸው እና ሌሎችም እንደዚሁ **“ባላምባራስ ተወለደ ገብረስላሴ”** የተባሉ የእንዳስላሴ ከተማ ጭቃ ሹም፡-ሌላም **ገስጥ ኪዳነማርያም** የተባለ የ ትልቅ ባላባት ልጅ ከሽማግሌዎቹ ጋር ለሽምግልና ተመርጦ አብሮ ሄዶ ነበር (ልጁ በወቅቱ አባትየው ከሚኖሩበት ከተማ ሄደው ወያኔዎች የገደሏቸው መሆኑንም ጭራሽ አልሰማም፤አላወቀም ነበር)። ሽምግልናው ስላልወደዱት “አይሆንም ብለው ወደ መጡበት ከመመለስ ፈንታ እነሱንም ያለ ምንም ወንጀል ይዘው አስቀርባቸው”።

የታሰሩት ቀደም ብለው እኛ ከተማ ወሰጥ እያለን ከመያዛችን በፊት ነው። አብረዋቸው የነበሩ ሌሎች አስረኞች ጭምር ታስረውበት ከነበረው “ግህነም” ከተባለ “የጋህነመ እሳት አስር ቤት” መጥተው እኛው ጋር አብረን ተቀላቅለናል። ልክ እኔን በእሳት አቃጥለው እንደለበለቡኝ አነሱም ሰውነታቸው በሙሉ በእሳት ተቃጥሎ ለብልበዋቸዋል። ገላቸው ቁስል ደም እና መግል ብቻ ሆነዋል።

በተለይ አቶ ገብረሊባኖስ መዝገቦ እኔ በእሳት ከተጠበሰኩት በላይ ተጠብሰዋል። ምክንያቱም በጀርባቸው ደምም መግልም ይንዠቀዠቃል። መተኛት አይችሉም- የቁስሉ መጠን ለዓይን ይዘገንናል። አቶ ገብረሊባኖስ መዝገብም ሆኑ ባለምባራስ ተወልዶ ገብረስላሴ በጣም ደግ የተከበሩ ባላባቶች ናቸው። ባለምባራስ ተወለደ ገብረስላሴም የአከባቢው፣ የሽሬ እንዳስላሴ ከተማ ማዕረግ/አድባር ነበር ማለት ይቻላል።

ባለምባራስ ገብረስላሴ ወደ ምርመራ ሲወስዱት “አይዞህ ቆመንም ያዉ ሞት ነው፡ ብንሞትም ያዉ ሞት ነው- በርታ” ያልዋልክበት አበሳ ንገረን ቢሉህ ያላደረግከው ነገር በጭንቅ “አዎ” ብለህ አትመንላቸው፡ ብየው ወስደው ደጋግመው እንደገና በእሳት እየለበለቡ እየደበደቡ ሲያሰቃዩት፡ መከራ ሲበዛበት “የሚሉት ሁሉ አዎ! አላቸው”። ቀጥለውም ለወጣት **“ገስጥ ኪዳነማርያም** “እዚህ የመጣኸው አባትህን ስለገደልንልህ የደም ብድር ለመመለስ ነው ወደ እኛ አዚህ ድረስ ደፍረህ የመጣኸው?” አሉት። አሱ ደግሞ አባትየው በእነሱ እንደተገደሉም ጭራሽ አላወቀም ነበር።

ሌላው ደግሞ ከዓድዋ ወደ ሰለኸለኻ የተባለች ትንሽ ከተማ እህቱን ለመጎብኘት መጥቶ የነበረ አንድ ታዳጊ ወጣት ልጅ ይዘውት አብሮን ነበር። “አንተ ደግሞ እዚህ የመጣኸው ከምንጠጣበት ወንዝ መርዝ ልትጨምር ነበር የመጣኸው? ብለው፤ እሱንም በ እሳት ለብልበው ገርፈው አሰቃይተው እንድንምርህ ከፈለግህ “አዎ” ማለት አለበህ ብለውት “አዎ” አምናለሁ ብሎ ባልዋለበት ነገር አሳምነው አክስቱን ለመጠየቅ ወደ ሰለኸለኻ አብሮት ከዓድዋ ወደ ሰለኸለኻ የመጣው **“ብርሃነ መስቀል ጎሽም”** እንደገና **መሐመድ** የተባለው ወጣት ልጅ በአንድነት በአንድ ቀን ሁሉንም ወስደው ረሸኗቸው።

ወስደው ከረሸንዋቸው በግምት ወደ 30 ወይም ወደ 35 የሚሆኑ ሰዎች መካከል ናቸው። ዝርዝር ስማቸው ቆይቼ ልገልጽልህ ነው። የጭካኔያቸው መጠን የሰው ፍጡረነትክን ያስጠላል። ትግሬነትክን ያስጠላል። በወቅቱ ያ ግፍ ስትመለከት “የትግራዊይነት ትርጉም ሃዘን መሆኑን ይሰማሃል”። ይህ ጭካኔ የሚያራምዱ ባዕዳን ሳይሆኑ ከምድሪቱ ከእኛው ትግራይ መሬት የተወለዱ የአምላክን ክብር የሚንቁ

ከአብራካችን የወጡ የትግራይ ተወላጆች ያሳደግናቸው የምናወቃቸው ልጆቻችን ናቸው” ይህ ሁሉ ግፍ በሕዝብ ላይ እየፈጸመ ያሉት።

ለምሳሌ የአማራ ተወላጅ የሆኑ በተለያዩ ምክንያቶች የተያዙ ነበሩ። ይለቁዋቸዋል። ትግሉ ለትግራይ ተወላጅ እንጂ እነዚህን አይመለከትም። ትግሬዎች የመታገል ግዴታ አለባቸውና ይህንን ያልፈጸሙ ፤ ለቅጣት እና ለሞት መዳረግ አለበት ይላሉ። የትግራይ ሰው በእሳት ተቃጥሏል፣ አልቋል። ሌላ ቀርቶ የፈላ ወሃ እየደፉብህ ይመረምሩሃል። ሳንጃን እሳት ወስጥ አሙቀው ገላህን ይጠብሱሃል። የጓንዴ ሳንጃ በጣም ትልቅ ነው። ሳንጃው በሃይለኛ የእሳት ፍም ያኑሩት እና እሳቱን እያፋሙ ሳንጃው በከፍተኛ ግለት ያግሉታል። የጓንዴ ሳንጃ ነው። ሳንጃው እንደጋለ ወደ እሳትነት ተለወጠ ብረቱ ቀይ ሆኖ ሲፍም የጋለው ሳንጃ ያነሱ እና የእስረኛውን ገላ በጋለው ሳንጃ ይጠብሱታል። እያቃጠሉ፣ ደም በደም አስኪሆን ወሃ አስኪቋጥር ድረስ “አግዚአ!” እያለ ቢማጸንም ሰሚ የለውም-ያቃጥሉታል። ጭካኔው በጣም ብዙ ነው።

ጥያቄ:-

አቶ ገብረሊባኖስ መዝገብስ በእሳት ያሁሉ ስቃይ ካስቃዩዋቸው በኋላ ከእስር ተለቀቁ ወይንስ እንዴት ሆኑ?

አቶ ገዛ ረዳ:-

አልተፈቱም። ገደልዋቸው! ሰውየው ሲገድሏቸው፤ አረመኔነት በተላበሰ እርኩስ አገዳደል ነው የገደሏቸው። እነሱ እንደነገሩን ከሆነ፣ በወቅቱ “ኢድዩ” (ኢድሕ) ወደ አካባቢው በብዛት ሰራዊቱን ይዞ እየገሰገሰ በፍጥነት ስለመጣ በድንገት ስለደረሰባቸው ያካባቢው ወያኔዎች ተደናገጡ። ኢዲዩ መጥቶብናል እና “እንግደላቸው” ብለው እኛን ለመግደል ወያኔዎቹ ሌሊቱን ወደ ታሰርንበት የዳስ እስር-ቤት ገቡ። ገቡ እና አስወጥተው በታራ አስሰለፉን።

ጥያቄ:-

ምን ሊያደርጓችሁ?

አቶ ገዛ ረዳ:-

ሊፈጁን! ሊገድሉን አስበው የነበረውን እንደገና ይቆዩ ብለው ሃሳባቸውን ለወጡ። እንደ ገና ተነጋግረው ሃሳባቸውን ለውጠው ወደ አንድ ሽለቆ መሳይ አስገቡን።

ጥያቄ:-

ለምን?

ሊገድሉን። መልሰው ሃሳባቸውን ለወጡ እና እንደገና ለሁለተኛ ጊዜ አቆዩን። እኛን በሰልፍ መዳዳው እንድንቀመጥ ካደረጉ በኋላ አቶ ገብረሊሳባኖስ መዝገቦ በጠበሷቸው የእሳት እና የግርፋት ስቃይ ስለበዛባቸው “መቆምም መነሳትም መራመድም ስለማይችሉ አካላቸው ኩፉኛ ስለተጎዱ እንደ አንዳንዶቻችን ቆመው መራመድ ስለማይችሉ፡ አሳቸው እና ሃይለኛ የወባ በሽታ ይዞት ታምሞ በጠና ተኝቶ ሲሰቃይ የነበረ አንድ የእነርሱ ታጋይም (ትውልድ ቦታው እንትጮ ወረዳ) ሁለቱን እዛው ገደሏቸው።

ጥያቄ:-

እንዴ! የገዛ ታጋያቸውም ጭምር?

አዎ! የራሳቸው ታጋይ። እኛ ጋር አልታሰረም፡ ከአጠገባችን ካለው መጠለያ ዳስ ነበር ራቅ አድርገው አስተኝተውት ሲታከም የነበረው። ታጋያቸው ነው። የገዛ ታጋያቸውም ጭምር ገደሉት። ወባ ይዞት ተኝቶ እንጂ እስረኛ አይደለም።

አቶ ገብረሊሳባኖስ መዝገቦም ተኝተው እንቅልፍ ዉስጥ እንዳሉ በጥይት ገደሏቸ ። በሦስት ጥይት ተኩሰው እዛው እንዳተኙ ገደሏቸው። እጅግ ዘግናኝ ፤ ጭካኔ ያለበት፤ አስደንጋጭ አገዳደል ነው። የነሱ ታጋያቸውም በመታመሙ ከ እኛ ጋር መጓዝ ስለማይችል አሁንም ገደሉት። በጣም መልክ መልካም ረዥም ቁመና የነበረው ወጣት ነበር። በጣም አረመኔዎች ናቸው።

ጥያቄ:-

በጉዞ ላይ እንዳይሸከሙት በማለት ነው?

አቶ ገዛ ረዳ:-

አዎ! እንዳይሸከሙት። እነሱን በጭካኔ መንገድ ከገደሏቸው በኋላ፤ መረብ ወሰጥ “ማይ ላም” ወደ ተባለው ቦታ ወሰዱን። ከባድ ችግር ገጠመን። ሕሊናችን ባየነው ጭካኔ ተጎድተናል። በዚያ ላይ እዛ ድረስ ለመድረስ ትልቅ ችግር ነው የገጠመን። መንገዱ በጣም ሃሩር ነው። አሸዋለን ነው። አሸዋለን አያስኬድም። ከባድ ነው። ብዙዎቹ ደከሙ። መራመድ አልቻሉም፤ እሩቅ ጉዞ ነው። አንዳንዶቹ አእምሮአቸው ተዳክሞ ነበር፤ በሃይለኛ የራስ ምታት የተሰቃዩም ነበሩ። በስንት መከራ አንዳንዶቻችንን እየጎተቱም እያስፈራሩም መንገዱን እንድንገፋ አደረጉ።

እጅግ ከደከሙት መሃል **“ሃለቃ ጥላሁን ረዳ”** የተባሉ **(የትውልዳቸው “ዓዲ አወዳላ”)** ደከመው መላወስ ስላቃታቸው። “እንግደለው- ከዚህ ሰው ጋር ስንንቀራፈፍ ጊዜ አናጠፋም” በማለት ሊገድሏቸው ሲዘጋጁ፤ እንደ አጋጣሚ ሆኖ “የድርጅቱ ሃላፊዎች” በዛው ሲያልፉ ድንገት ስለተገናኙ፤ “የደከመ ሰው አለን እና ልንገድለው ወስነናል፤ ምን ይመስላችኋል?” ብለው ጠየቋቸው። “ጥፋታቸውን አረጋግጣችሁ ለሞት የተፈርደባቸው ናቸው?” ብለው ጠየቋቸው። “ገና አልተፈረደባቸውም” ሲሏቸው- “ይቆዩ አትግደሏቸው ብለዋቸው ከተሰነባበቱ በኋላ፡- ሊገድሏቸው ተዘጋጅተው የነበሩት አቶ ጥላሁን ይግዛውን “ እንደ ጀምቢል ዕቃ በአንዲት ቀጭን እንጨት በገመድ አስረው ሽፍወዙዌ አንጠልጥለዋቸው ወደ መረብ ቀጠልን።

ባእዛው አሰልፏቸው በረሃ የወሃ ጥም ይዞን ለአመሉ ለራሳቸው ይዘውት ከነበረው “ኮዳ/ብራሾ” ወሃ ከንፈራችንን እና የደረቀው ምላሳችን እንድናረጥብ አቀመሱን።

ሃለቃ ጥላሁንም በዛች እንጨት አንጠልጥለዋቸው ሲጓዙ በጣም፤ እጅግ በጣም ስለተዳከሙ፤ እንረፍ ብለው በአንድ ቦታ አዳር አደርግን እና አረፍን።

ቦታው “የኤርትራ ቦታ ነው”፡፡ ላዕለዋይ ባርካ ይባላል። እዛው እንደደረሰን ማታውኑ በሰልፍ “ለሁለት ምድብ” ከፈሉን። ከዚህ ወዲህ ያላችሁት ወደ “ቀይ ኮከብ” ትሄዳላችሁ፤ ይህኛው ምድብ ደግሞ ከእኛ ጋር ጉዞ ትቀጥላላችሁ፡፡ ብለው ስም ዝርዝር ጠርተው ለያይተው ሌሊቱን አዳር አደረግን።

ከእኛ ለይተው ያሳደሯቸውን ሰዎች ሌሊቱን ከተኙበት ቀስቅሰው በማስወጣት “ፈጂቸው!!። ትንሳኤ ቀን ነበር፤ በዓዉደ አመት ዕለት በጥዋቱ ፈጂቸው! የፈጂቸውም ቦታ ካረፍንበት ስፍራ ብዙም አይርቅም። ሁሉንም ረሸኛቸው። ሃያ አመስቱን (25) ሰዎች በጥይት ደብድበው ገደሏቸው። ሲረሸኛቸው፤ የተኩሱ እሩምታ ይሰማናል።

25ቱን ሰዎች በጥይት ደብድበው ከገደሏቸው በኋላ በላያቸው ላይ “ቅጠል አርከፍክፈውባቸው እዛው ጥለዋቸው ሄዱ”።

ጥያቄ፡-

ሳይቀበሯቸው፤ አመድ ሳያለብኳቸው?

አቶ ገዛ ረዳ፡-

አልቀበሯቸውም! ገዳዮቹ ጋኔል ስለተጫናቸው ስራቸው ሁሉ የጋኔል ነው። “በተርታ ተሰለፉ!” እያሉ ነው ሲገድሉም ምን ሲሉም ሲሄዱም “በሰልፍ ነው፡ ሲገድሏቸውም አስሰልፈው በመደዳ ጥይት እናደርከፈክፉባቸው ነው ወድቀው እንዳሉ ‘እርጥብ ቅጠል’ በላያቸው ላይ ጣል-ጣል አድርገውባቸው ሄደው ነው ሳይቀበሩ የተገኙት።

ሬሳቸውም የተገኘበት መንገድ- ግጦሽ ሲግጡ የነበሩ ከብቶች ሬሳዎቹ ከወደቁበት አካባቢ ሲደርሱ “ምን መጣብን ብለው ደንግጠው” ወደ ቁሊት ሲሸሹ፡- እረኞቹም “ምን አይተው ነው እነኚህ ከብቶች የተደናገጡት?” በማለት ከብቶቹ ከሸሹበት ስፍራ ተሰብስበው ሲሄዱ የተረሸኑትን የ25ቱን ሰዎች ሬሳ መደዳውን በሰልፍ ወድቀው እርጥብ ቅጠል ተርከፍክፈውባቸው ሲያዩ “እረኞቹም ደንግጠው” ዜናውን ይዘው እየረጡ በመክነፍ “ለኤርትራ ጀብሃዎች” ስለ ሁኔታው ነገርዋቸው።

ጀብሃዎቹ ምን እርምጃ እንደወሰዱ እና እንዳስከተሉ ወደ ሗላ እመለስበታለሁ። ከተረሸኑት መሃል ለጊዜው ማስታወሻየ ስላልያዝኩ በሕሊናየ የማስታወሻቸው ሰዎች **“ተወልደ ገብረስላሴ”** የሚባሉ ቅድም የነገርኩህ የሽሬ እንዳስላሴ ከተማ ጭቃ ሹም የነበሩ አዛውንት ሰው፤ **አበበ ገብረማርያም** የተባሉ የዓዲ አወግላ ልዩ ስሙ **“ዓዲ ብዕራይ”** የተባለው ኗሪ የሆኑ በጣም ሃይማኖተኛ ጸሎት እና ቅዳሴ እንጂ ሌላ ባሕሪ ያልነበራቸው ችር የእግዚአብሔር ሰው፤ **የ16 ዓመት ዕድሜ** ነበረው ታዳጊ ወጣት (የሽሬ እንዳስላሴ ከተማ ኗሪ) **“ብርሃነ መስቀል ጎስም”** የተባለ፤ እና **የ12 ዓመት ዕድሜ** የነበረው **መሐመድ** የተባለ ከዓድዋ አክሱቱን ለመጎብኘት ወደ ሰለክለካ መጥቶ ይዘውት ነበር ያልኩህ ልጅ እሱንም አብረው ገደሉት። ከሚገርመው ነገር **“መሐመድ”** ልጅ ስለነበር **“እናቴ ናፍቃኛለች እና መሄዴ ነው እያለ እያለቀሰ፡-ሲጎተጉታቸው የነበረ ህጻን ልጅ። ለምንድ ነው እኔን እዚህ ያመጣችሁኝ እናቴ የምትኖረው እዚህ አይደለም እና ልቀቁኝ”** እያለ ሲወተውታቸው የነበረ፤ ልብ ያልሰራ ገና ያልጠና ህጻን ነበር።

ወደ ሗላ ልመለስህ እና እረኞቹ ወደ ጀብሃ ሄደው ሲያመለክቱ፤ ጀብሃዎችም ሁኔታውን ለማየት ወደ ስፍራው ሲሄዱ 25ቱም ሬሳዎች ወድቀው አይዋቸው። ጀብሃዎቹ የአካባቢውን እረኞች እና ታጋዮቻቸውን ሰብስበው እንደ ደምቡ **“ድቤ-አመድ አለበሷቸው”**። ይህን ካደረጉ በሗላ፤ ወደ ተሐህት ታጋዮች ዘንድ በመሄድ **“ምን ጉድ ነው የሰራችሁት? በሽማግሌዎች እና ህጻናትን አንዴት እንደዚህ ዓይነት ነገር ትፈጽማላችሁ? ነገር አይደለም ወይ-? ስትፈልጉ ለምን በገንዘብ እና በሌላ አትቀጥዋቸውም ነበር? ህጻናቶቹስ ቢሆን አስተምራችሁ ከድርጅታችሁ ጋር ማሰለፍ አይሻልም ነበር ወይ? በማለት **“ለትግራይ ሕዝብ ያልራራችሁ ለእኛም የምትረቡን አይመስለንም እና በአስቸኳይ ከቦታችን ለቅቃችሁ ወጥልን”**። በማለት በእዛው አካባቢ ሲንቀሳቀሱ የነበሩት የወያኔ ታጋዮች በሙሉ አካባቢውን **“እንዲለቁ አደረጉ”**። ይህ መረጃ እኛን ሲጠብቁ ከነበሩ ሁኔታው ሊቀበሉት-ያልቻሉ፤ በጣም እጅግ በጣም ከወሰጥ አንጀታቸው ያረረ፤ ያዘኑ የተሐህት ታጋዮች ናቸው ምስጢሩን የነገሩን።**

በዚህ ምክንያት እኛንም ከቦታው አብረናቸው እንድንለቅ ሆነ። ከዚያ በኋላ **ይግዛው ደስታ** የሚባል ወላጅ አባቱ ዓድዋ አወራጃ ወስጥ የታወቁ የባላባት ልጅ **የቀኛዝማች ወይም የግራዝመች ደስታ ሃይሉ የተባሉ ልጅ ነው።** ይግዛው በጣም ብርቱ የሚያምር ቁመና ያለው ጥቁር መልከመልካም ወጣት ነበር። ይግዛው እነሱን (ተሐህትን) አይቀበልም። ይከራከራቸው፤ ይቃወማቸው ነበር። አይታዘዛቸውም። እሱንም ገደሉት። ሊገድሉት ሲታገሉት፣ ታግሎአቸው፤ አሱም አንድ ገድሎ አንድ አቁስሎላቸው ነው የሞተው። እጁ ታስሮ ሊገድሉት ሲወስዱት “እጆቼን አንደታሰረ፤ ታግሎአቸው፤ በገዛ ካራቸው ወግቶ ገድሎአቸው ሲያመልጥ እሱን ለመያዝ እንደ ጅግራ በጥይት ሲያባርሩት፤ አምልጥዎቸው ሲቶኩሱበት፤ በአጋጣሚ አንዲት ጥይት መትታው ስለነበር ከቦታው ካመለጠ በኋላ ወዴት እንደተሰወረ ስላጡት ከጊዜ በኋላ አሞራ በሰማይ ከብበው ሬሳውን እያንዣበቡበት የተመለከቱ ታጋዮች ወደ ስፍራው ሲሄዱ **“ይግዛው ደስታ”** በተመታባት ጥይት ሬሳው ወድቆ አገኙት። **ይግዛው ደስታ የታወቁት የዓድዋ ተወላጅ የደጀች ሃይሉ የልጅ ልጅ ነው።**

በጣም ዘግናኝ ሁኔታ ነው ያለፍነው። የተገደለው ሰው ብዙ በጣም ስፍር ቁጥር የለውም። ብዙ፤ እጅግ ብዙ ነው።

ጥያቄ:- የእረስዎ ነገር መጨረሻ ምን ላይ ደረሰ?

አቶ ገዛኢ:- መጨረሻ እኔን ጠርተው \$15,000 (አስራ አምስት ሺሕ ብር) የገንዘብ ቅጣት እንድትከፍል ተፈርዶብሃል እና ወደ ቤተሰቦችህ ደብዳቤ ልከህ ገንዘቡን እንዲከፍሉልህ ላክላቸው አሉኝ። እኔም እንዴ! 15 ሺሕ ብር የሚባል ገንዘብ ከየት ላምጣው? ብየ ብጠይቃቸው:- “ትከፍላለህ- ትወጣለህ:- አትከፍልም:- አዚቹ ትቀራታለህ!!” አሉኝ። ወሳኔው “የተጋድሎ ሓርነት ህዝቢ ትግራይ ወሳኔ ነው! የተጋድሎ ሓርነት ህዝቢ ትግራይ ወሳኔ- የወጣ ወረድ ገበያ አያወቅም”። አሉኝ

እንግዲህ ከላችሁ’ማ ወደ “ዓዲ ዳዕሮ” ወሰዱኝ እና እዛ የሚያበድረኝ ሰው ባገኝ ልፈልግ” ብላቸው። እዛው እማ ጠላት ይዞታል አንወስድህም፡ አሉኝ። በኋላ ወደ ባለቤትህ ደብዳቤ ላክ አሉኝ። እኔም ደብዳቤ ጻፌ ላክኩላት። ስጽፍላት የሁኔታየ ጉዳይ፡ የገንዘቡ መጠን፡

ጽፌ ላኩሁላት። ሦስት ልጆቻችንን የምትጠወርባት አንዲት ንግድ ሆቴል ነበረችን፤ እና ሆቴሉን ሽጣ ፤ አልበቃ ብሏት በላዩ ላይ ከሰው ከወዳጅ ተበድራ ጨምራ የጠየቁትን \$15,000 (አሰራ አምስት ሺህ ብር) ይዛ “ሰለክለኻ” ወደ ተባለ ትንሽ ከተማ ድረስ መጥተሽ አስረክቢ ስላሉዋት፤ ሄዳ ከፈለቻቸው። የከፈለችበት የ \$15,000 አሰራ አምስት ሺህ ብር ደረሰኝ ለታሪክ እንዲሆነኝ ብዩ አስከ አሁን ድረስ ደረሰኝ በእጄ ይገኛል።

ገንዘቡን እንደተከፈላቸው ላዕላይ ባርካ አጠገብ ከነበረው ከታሰርንበት ቦታ ፈትተው ለቀቁኝ። በማይ ምነ አድረጌ “ ማይ ደገላ” የሚባል በሰመማ አድርገን ወደ እንዳሰላሴ ሽሬ አውራጃ ዋና ከተማ ገባሁ።

ጥያቄ፡-

በእውነቱ አቶ ገዛኢ በጣም ለጀሮ እና ለሕሊና እጅግ የሚከብድ ፍዳ፤ “ዉጉዝ ከመአርዌ” የሆነ ጭካኔ በእርስዎም ሆነ በ ተቀሩት ሕዝባችን የደረሰው የጭካኔ ግፍ፡ የደረሰበዎት ለዓለም ለሰው ልጆች ለመንገር ታድለው አምላክ አብቅተዎታል። በሌሎቹ የትግራይ በረሃ አካባቢዎች “ጣት” ፈልፍለው እየመዘዙ በማዉጣት በሰው አንደበት ለመግለጽ ለሀዋላት የሚከብድ የጭካኔ ምርመራ ሲፈጸም ነበር ይባላል። ይህም አርስዎ ከነበሩበት የተለየ ሌላ ሰዎራ ቦታ ነው ይባላል፤ ይህ ድበቅ ቦታ ያዉቁታል ? ታስረውበት ነበር?

አቶ ገዛኢ ረዳ፡-

የግፉ እና የእስርቤቱ ዓይነት ብዙ ነው። ይህ አሁን ይካሄድ ነበር ወይ ብለህ የጠየቅከኝ ጭካኔ ዓይነት እማ ስንቱ ብዩ ልዘርዘር ብዩ ነው እንጂ በእኔም እኮ የደረሰብኝ ሌላ ጭካኔ ያልነገርኩህ ብዙ አለ። እኔን የፍጥኝ አሰረው ቁጭ ብዩ ሲቆፍሩት ያየሁቸው ለመቀበርያየ የቆፈሩት ጉድጓድ እንድቀበርበት ከሞት አፋፍ ገብቼበት እንዳየው አደርገዉኛል። ያዉም ጉልበቴ በድብደባ እና በምግብ እጦት ደክሞ ስለነበር ጉልበት ስላልነበረኝ ራሳቸው ቆፈሩልኝ እንጂ፤ ሌላ ጊዜ ግን ራሳቸው ሟቾቹ ናቸው መቃብራቸውን እንዲቆፍሩት የሚያዝዋቸው። ጉድጓዱን እንደቆፈሩ ፤”እዛው ቆይ!” ብለው እዛው ረሽነው አፈር አልብሰው ይቀብሯቸዋል። መቸስ ያልደረሰበት ሰው- አሁን

እየተነጋገርንበት ያለውን ይህ ሁሉ አረመኔነት “እውነት አይመስለው ይሆናል” ምክንያቱም ከሰው ልጅ ጭካኔ እጅግ ያለፈ ግፍ ስለሆነ ‘መቀበል ያዳግተዋል። በተለይም ከራሱ አብራክ የወጡ የገዛ ልጆቹ በወላጆቻቸው እና በጎረቤቶቻቸው ይህ መሳይ ግፍ ሲፈጽሙ ያላየ ሰው ማመን ያዳግተዋል። ነገር ግን ግፉ በተግባር በእኔም በሺዎቹ የተፈጸመ ነው።

ለምሳሌ እኔ በእሳት ብቻ ሳይሆን በፈላ ወሃ ሳይቀር እየደፉብኝ ግፍ ተፈጽሞብኛል። እንደነገርኩህ ለእርድ እንሚቀርብ በግ እግሬን ከጣራ ጋር አስረው ጭንቅላቴን እና እጆቹ ዝቅዝቅ አንጠልጥለው እግሮቼ በጎማ ጠብጥበው ክፉኛ አሰቃይተውኛል። ይህ ሁሉ ካደረጉ በኋላ መጨረሻ ነገ ስለምንገድልህ- (ነገ ስለምትሰዋ) ኑዛዜ ለቤተሰብህ ጻፍላቸው አሉኝ።

እኔ የምጽፈው ኑዛዜ የለኝም፡ አለኩዋቸው።ለምን? አሉኝ። እኔ ያለችኝ ባለቤቴ እንዲት እቤት ያለችው እሷ ብቻ ነች፡ በለቤቴም የማታወቀው ሌላ የምስጢር ኑዛዜ የለም፡-ልጆቼም ያሉኝ እነሱ ብቻ ናቸው እና ከዚህ ወጭ ልዩ ኑዛዜ የለኝም፤ የምጽፍበት መክንያት የለኝም አለኩዋቸው።

ንብረት በሚመለከትም ቢሆን ልጆቹ የምታስተዳድርባት ሆቴል አለችን፤ከዚህ ወጭ ምንም የተደበቀ ለኑዛዜ የሚያደርስ ምስጢር የለኝም አለኩዋቸው። እንደገና ሊደበድቡኝ ማስፈራራት ቃጣቸው። ነገር ግን አልደበደቡኝም።

የሆኖ ሆኖ ነገ መስዋዕት መሆንህ ስለማይቀርልህ ከመገደልህ በፊት ብትጽፍ ጥሩ ነው ካልሆነም መገደልህ አይቀርልህም ሲሉኝ፡- እኔም ይህች አሁን ያልኩዋትን በወረቀት ጽፌ ሰጠኋቸው።

ያኔ ሌሊቴን “ሳዝን” “ጸሎት- ሳደርስ” “ሳለቅስ” ነኝ ያደርኩት እና ጥዋት በማግስቱ አቶ ገዛኢ ረዳን ይቀስቅሷቸው፡- ብለው አስቀድሜ ተገደሉ ብዩ ስማቸው ካነሳሁዋቸው ሰዎች ወስጥ አንዱ የሆኑት አቶ **አበበ ገብረማርያም** የተባሉ እኔን እንዲቀሰቅሱኝ አድርገው ቀሰቀሱኝ። ያኔ ሌሊት ተአምር የተሞላበት ሕልም አይቼ ነበር። ህልሜን ብነግርህ ይቻላል?

ደጅን፡-

አዎ! ይቀጥሉ፡-

አቶ ገዛኢ ረዳ፡-

እሺ። አንድ የካህን ጥምጣም ያደረገ ግርማ ያለው ቄስ፡ በጣም ነጭ የሆነ ጋቢ ነጠላ ደርቧል። ከታሰርንበት ቦታ ካጠገቧ አንድ ትንሽ ተራራ የምትመስል ዳገት ነገር አለች። በዛች ዳገት ቁልቁል ወደ እኛ ተጣድፎ በመውረድ፡ አኛ ታስረንበት በነበረው አስር ቤት መስኮት አንገቱን ብቅ አርጎ በማስገባት “ዝም በል! ግድየለም ትወጣለህ! አለኝ። ያን ጊዜ ይህንን ቃል ስሰማ “አይ ጊዜው አጭር ነው፤ ጊዜ የለም ሰው የለም፤ አሁን ታዲያ በመጨረሻዎ ሰዓት በምን ተአምር ከሞት አፋፍ ልድን እችላለሁ አምላኬ ሆይ? ብቻ ስልጣንህ እና ተአምራትህ ሰፊ ነው እና ሕይወቴ ባንተ ስር ነች፡ ከሞትኩም ነብሴን ተረከባት ከዳንኩም ተአምራትህ ብዙ ነው ባንተ የሚሳነው የለም “ተአምራትህን ለዓለም እናገራለሁ” ብዩ ትንሽ ስለደከመችኝ “ዓይኔን ገርብብ አድረጌ እንቅልፍ ሊወስደኝ ሲል “አበበ! አበበ! ቀሰቅሰው ቀሰቅሰው!! አሉዋቸው አቶ አበበን። እኔም ስለሰማቁቸው፤ እሺ ግዴላችሁም እነሳለሁ ብያቸው ተነሳሁ።

“ስትገድሉት ልብሱን ግፈፉት/አስቀሩት። ሱፍ ልበሱን ጓዶች ወደ ወጭ አገር ለስራ ሲሄዱ / ከሰው ጋር መገናኛ እንዲሆናቸው ልብሱን አስቀሩት፡ ይጠቅመናል።” ብለው ልበሴን ከላየ ላይ ለመግፈፍ ወስነው እንደነበር አንዲት ታጋይ ነግራኛለች። ሊገድሉኝ ሲያስነሱኝ ልብሴን ከሰቀልኩት ቋት ለማውረድ ስሞክር “ተወደ! ተወደ!” አሉኝ።

እኔ ደግሞ “እቺን ልብሴን ከገላየ በደም ታጥባ ትወስዷት እንደሆነ እንጂ ከቶ በምንም ተአምር አልሰጣችሁም ብዩ እልክ ያዘኝና “አይሆንም አልሰጥም!” አልኳቸው (ሞት ላይቀረኝ!)።

ሞት አይቀረኝም እና ብዩ አልተለማመጥኳቸውም!! ልብሴም ቀደም ብዩ እንደነገርኩህ ፤ከአዲስ አበባ አስሰፍቼ ያመጣሁት ለሕዳር ጽዮን ለብሼው እንድውል ወደ አክሱም በዓሉን ለማክበር ቤተክርስቲያኒቱን

ለመሳሰሉም ስንዝ ነበር የያዙኝ። እምቢ ብያቸው ልብሴን ኮቴን ብቻ ያለ ከነቲራ ያለ ክራባት እና ሸሚዝ ለብሻት እንደለበስኩዋት ወደ አንድ ስምጥ ሸለቆ ወሰዱኝ። መቃብርህ ቆፍር አላሉኝም። አኔ በወቅቱ እንኳን ጉድጓድ ለመቆፈር ነብሴ አልቋል። ትንሽ ቀላል ዕቃ እንኳ ለማንሳት አቅም የለኝም።

ግን መቃብራን እራሳቸው ጉድጓዱን ቆፈሩት። በዛ ወቅት- እጆቼ የፍጥኝ በጣም በሃይል አጥብቀው ስላሰሩኝ “ጣቶቼ እና ጥፍሮቼ ደም ስለቋጠሩ፣ይነዝረኝ፣ይጠዘጥዘኝ ጀመር። ዓይኔ ሊወጣ ልቡ ሊፈነዳ ትንሽ ስለቀረኝ ስቃዩን ስለበረታብኝ መግደላችሁ ላልቀረ ትንሽ ከስቃዩ እንዳርፍ “እጆቼን ትንሽ ላላ” አድርጉልኝ አሉኳቸው።

ከታጋዮቹ አንዱን ስሙን ጠርቼ፤ ‘እባክህ “መሰለ” ገመዱን ከእጆቼ አላላልኝ’ ብየ ስለምነው። “መሰለ ወልዱ” ይባላል “የዓድዋ ልጅ ነው”። እባክህ በፈጣሪ ስለው “አንተ ሰው! አንጀትህ በካራ ብንጫወትበትም ከእንግዲህ ወዲህ ሕይወትህ ምን ይረባሃል?፤አሁን መሞትህ ነው! አሁን ታርፈዋለህ፤ትገላገላለህ መቀበሪያ ጉድጓድህ እየቆፈርነው ነው! -ጉድጓዱ ያወም ጉልበት የለህም ብለን እንጂ አንተ ነበር መቃብርህን መቆፈር የነበረብህ፤ ግን ትልቅ ሰው ነው ብለን አክብረንህም ነው” አለኝ፡

እኔ ደግሞ፤-ካከበርከኝ ጥይት ከማርከፈፍህ በፊት እጄን ላላ አድርገልኝ አልኩት። ቆፍረው ሲጨርሱ- ጠሩኝ። ወደ ጉድጓዱ ወስደው “ግባ!” ብለው ከተተኝ። እጆቼ የቋሊት በመታሰሩ ቁጭ ማለት ስለማልቸል ጀርባየ የጉድጓዱን ግድግዳ አንዲደገፍ ወደ ጥግ እንድጠጋ አስተካክለው ራሳቸው አስጠጉኝ።

ሃይማኖተ ቢሶች ስለሆኑ፤ ጸሎታቸው “ዝክረ ሰማዕታት” የሚሉት ነገር አላቸው፡ “ሰጥ በል/ተጠንቀቅ ብለው “ዝክረ ሰማዕታት” አድረገው “አንገታቸው ሰበር በማድረግ የፊት ግምባራቸው ሁሉም ወደ መሬት ደፋ ደፋ አደርገው ጸጥ ሲሉ ፡ እኔም “አቡነ ዘበሰማያት ትቀደስ ስምክ ትምጻእ መንግስትክ ለይኩን ፈቃድክ” ብየ የግል ጸሎቴን ለማድረስ ስጸልይ “መሰለ ወልዱ” የተባለው ታጋይ “ምንድነው የሚለፈልፉት?” አለኝ። “አምላኬ ንጹህ ነኝ እና በንጽህናየ ተቀበለኝ” ብነው ጸሎትየን ለፈጣሪየ እያደረስኩ ያለሁ”። አልኩት። እሱም “ ዞር በል! በማለት

ቀለደብኝ እና ተመልሶ አንገቱን ወደ መሬት በመቀልበስ “የነሱን ሃይማኖት “ዝክረ ሰማዕታት” ጸሎቱን ለመጨረስ አንገቱን ሲደፋ “ አለምሰገድ” የተባለ ታጋይ እየሮጠ ከሩቅ “መሰለ! መሰለ! መሰለ! አትግደሉት ይቆይ! ይቆይ! ምርመራ ገና ይደረጋል እና አቆዩት አትግደሉት አቁሙ! ብሎ ከሩቅ በሩጫ እየተጣራ መጣ። ከጉድጓዱ አስወጡኝ።

በወቅቱ ሽሬ እንዳስላሴ ከተማ የጎረቤቴ ልጅ የሆነ “ወዲ ሊሳይ የሚሉት “ንጉሰ ሊሳይ” የሚባል ወጣት በደህና ጊዜ እሱ እና ጓደኞቹ ተማሪዎች ሆነው ለሕዝብ ትያትር ሲያሳዩ እኔም ፎቶግራፍ በማንሳትም ሆነ የወጣቶች ስፖርት ክላቦች ለማዳበርም ገንዘብ ሲፈልጉ እየረዳሁ ወጣቶቹን ሳበረታታ ስለነበር ፡-በዚያ ጊዜ ልጄ ያከብረኝ እና እንደ ወላጅ ሲያየኝ ስለነበር ፡_ ከሚገርመው ነገር ሊረሸኑኝ “ኡዚ ጠመንጃ” ይዞ ከተመደቡት ወስጥ አንደኛው “ንጉሰ ሊሳይ” ስለነበረ፡ ወዲያውኑ አለምሰገድ የተባለው ታጋይ “አቁሙ! ቆይ!” ሲላቸው ወዲያውኑ ንጉሰ ወደ ጉድጓዱ በመግባት ገመዱን ከእጄ ሊፈታልኝ ሲሞክር፡- የተቀሩት ገመዱን በካራ ቁረጠው፤በጥሰው! ብለውት ገመዱን በካራ በጥሶ ከፈታኝ በኋላ “ታጋዮቹ በሙሉ ፈታቸው እንደ ብርሃን ወጋገን ሲበራ አየሁዋቸው”።ግዴታ ስለታዙ አንጂ ከወስጥ የኔን መረሸን እንዳልወደዱት ከሞት ስድን ያሳዩት እፎይታ ለመረዳት ችያለሁ።

በኋላ ወደ ጣብያችን መልሰው ወሰዱኝ። ምነው ስላቸው “ሌላ ምርመራ እናደርገልሃለን እና ትቆያለህ፡ ሲሉኝ “ለምን ገድላችሁ አትገላግሉኝም እና ከዚህ መከራ ልገላገለው” አልኳቸው።

ታሪኩ በጣም ዘግናኝ እና ረገርም ነው። እና የጠየቅከኝ ጥያቄ ልክ ነው በእያንዳንዳችን የተለያዩ ፍዳዎች ተፈጽመውብናል። ለእኔም እንደዚህ ዓይነት ስቃይ አድርሰውብኛል፡ለማለት ነው።

አነዚህ ሰዎች “የትግራይ ሕዝብ ጠላቶች ናቸው፡ ርሕራሄ የሚባል የማያወቁ የቤተሰብ የዘመድ ወዳጅ የባህል የሃይማኖት ጠላት አረመኔዎች ናቸው።

ጥያቄ፡-

ክብር አቶ ገዛኢ፤ የትግራይ ሕዝብ ሃይማኖተኛ፤ ህግ አክባሪ በአርአያ ስላሴ የተፈጠረ ፍጡር በሰው እጅ መገደል ነውር ነው የሚል ማህበረሰብ ነው። እኔም ሆንኩኝ አብረውኝ ያደጉት ጓደኞቼም ጭምር የተማርነው ታላላቅ ሰዎች ወላጆቻችሁ አዛውንትን ሃይማኖታችሁን አክብሩ ሲሉ ነው ያስተማሩን-ትምርት ቤትም ገብረገብነት ስንማር የተማርነው የምናወቀው ባህላችን ነው። እነዚህ አሁን በእንደዚህ ዓይነት አረመኔ ስራ የተሰማሩ ትላለቅ አዛውንት አባቶች በእሳት የሚጠብሱ ደፋሮች ከየት እንደበቀሉ ለራሴ ይገርመኛል? ይህ ጉድ ስሰማ “እነዚህ ሰዎች እውን ከትግራይ የበቀሉ ናቸው? ብዩ እጠይቅና፤ የኛ ናቸው ብዩ አፌን ሞልቼ ለመናገር ዛሬ ያዳግተኛል። ሞሶሎኒ እንኳ እረስዎ ከደረሰበዎት አረመንያዊ ጥቃት በላይ አልፈጸመም። ይህ አረመኔ ስራ ሲደርስበዎት “እነዚህ “ከትግራይ ሕዝብ አብራክ የወጡ ናቸው፤ የኛ ናቸው” የሚል በሕሊናዎ ያድርገዎት ነበር?

አቶ ገዛኢ ረዳ:-

በእውነቱ በወቅቱ ይህ ዓይነቱ ጭካኔ ሲደርስብን አንኳን ከትግራይ የተገኙ ወጣቶች ናቸው ለማለት ቀርቶ ሰው መሆናቸውም ተጠራጥረን “ከጋኔል ከሲኦል ወደ መሬት የሰው ልጅ ለመከራ እንዲዳርጉ የወረዱ አጋንንት ናቸው ነበር ያልናቸው። እንኳን እና የኛ ናቸው፤ የእነ እገሌ ልጆች ናቸው ለማለት ቀርቶ በተአመር ወደ መሬት የወረዱ መናፍስት ነበር የምናስባቸው። እነሱን ስናይ እያንዳንዱ አስረኛ የሚያሳየው ጭንቀት ፍርሃት (ነብሰከ ታአምር ቀታሊሃ) - ልክ አንድ ጋኔል ነበር የሚታዩን። የሰው ባሕሪ ርቋቸው ስለነበር ሰው ፍጡራን አልነበሩም። በቃላት ለመግለጽ በጣም ያዳግታል። የነሱን ጭካኔ ለመረዳት በጭንቁ ውስጥ ካላለፉበት በቃላት ለመግለጽ በእውነቱ ይከብዳል።

ጥያቄ:-

ይህ ሁሉ ግፍ ሲያሰልፉ፡ ጉድጓድ መቃብርዎ አይተዉ ገብተዉ ወጥተዉ አሁን ወደ ቧላ መለስ ብለዉ ሲመለከቱት ይህ ሁሉ የመንፈስ ብርታት ከየት አገኙት ጭካኔዉን ማስፈራራቱን አንዴት ሊቋቋሙት ቻሉ?

አቶ ገዛኢ:-

መቸም አነሱም ብዙ ጊዜ ይነግሩኝ ነበር ፡ ምን ብርቱ ሰው ነህ ይሉኝ ነበር። ብዙ ተደራራቢ ጭካኔ ደርሶብኛል። በአምላክ ብርታት ብርታቱን ሰጥቶኝ ነው የተረፍኩት። ምግብ እንኳ የምነበላው ምግብ “ምግብ አይምስልህ!”፡- እንጀራ እንዳይመስልህ- አነሱ ራሳቸው ጋግረው ነበር የሚያመጡልን። ደረቅ ነው። አፈር የነካው ነገር ነው፡ ከላዩ ላይ አፈሩን ምኑም በእጃችን እያነሳን እየለየን ነው የምንገምገሙ (እንጀራ አይሉት! ቂጣ ነገር አይሉት!) እንደ ዋልካ/ዋለሃ “ድንኩል” ነገር ነው። እጅህ ላይ እያለ ይፈረካከሳል። **ላምባ ስለሚጨምሩበት፤ ስትቀምሰው “ላምባ፤ላምባ ይላል”።** ወጡ “ሽሮ” አይይደለም፡- የሚሸላ ዱቄት ነው። ጨው እና በርበሬ ተጨምሮበታል።እሱን እንደ ወጥ ስለሚሰጡን “ተቅማጥ” ይለቅብሃል። ይህ ዓይነት አመጋገቡም “ሆን ብለው” እኛን “ለመቅጣት” የሚያደርጉት ነው። ይህ ሁሉ ሲመግቡን፡- አብረውን የነበሩ ወንድሞቻችን ሲገድሏቸው፤ በሚቀጥለው ማታ ወይንም ነገ የኔ “ተራ” ትሆን? እያልን በፍርሃት በጭንቀት ስለምንኖር “ስለምግቡ አስከፊነት” ብዙም የምናስብበት አልነበረም። ጭንቀታችን **“መቸ ይሆን የኔ ዕጣ?”** ነበር ቀዳሚው ጭንቀታችን።

እኔ ከዚህ ሁሉ መዓት እወጣለሁ ብዬ አልገመትኩትም። ከሞት ጉድጓድ ፈትተው ሲያስወጡኝም ታጋዮቹ “አንተ ምን ዓይነት ወፍራም ቆዳ ነው ያለህ? ከፊትህ ፍርሃት ለምን አታሳይም? ሌሎቹ ታጋዮቻችን ሳይቀሩ ለመገደል እየተገፉ ሲሄዱ “እያለቀሱ! እየተማጠኑ! ነው የሚሞቱት አንተ ግን ልዩ ነህ፤ አእምሮህም እንደተቀሩት አልሳትክም” እያሉ አነሱ ራሳቸው ሳይቀር ይገረሙ ነበር። ሆኖም ነገሩ **አልሞትኩም ብዬ አልዋሸም!** ሆኖብኝ ነው እንጂ **“ሰውነቴ ሁሉ አልቋል፡ተጎሳቁያለሁ፤በእሳት ነበልባል ተለብልቤአለሁ”** እንደሞት ብቻ ነበር የምለምናቸው።

ጥያቄ፡-

እንደገና ቀደም ብዬ ልጠይቀዎት አስቤው የነበርኩት ሌላው ሊያስረዱን የፈለግኩት የወያኔ ዕስር ቤቶች ግፍን በተመለከተ፤ ነፋስም ሆነ የጸሃይ ብርሃን የማይገባበት የጉድጓድ እስር ቤቶች እንደነበሩ የተለያዩ የራሳቸው ታጋዮች ይናገራሉ።በእነዚህ ጉድጓዶች ትላልቅ አዛውንት

ወጣቶች በቅማል እና በሌላ ለመሳሰሉት ጨካኝ ስቃይ ተዳርገዋል ይባላል። አርስዎ ስለዚህ የሚያወቁት ነገር አለ?

አቶ ገዛኢ፡-

አዎ አለ። የጉድጓድ እስርቤቶች በብዛት እኔ በነበርኩበት ምዕራባዊ ቆላ አካባቢ አልነበረም። ነገር ግን በጎንደር አካባቢ “ቃሌማ” ተብሎ በሚጠራ ስፍራ ልዩ የጉድጓዳ መጠርያ “ግህንም” (ጋሃነብ) የሚባል በረሃ አለ። አዚያ ዉስጥ ለዉስጥ የተቆፈሩ ጉድጓድ እስር ቤቶች እንዳሉ እንሰማ ነበር። ሌላዉ በተከኔ አካባቢም እንደዚሁ ተፈጥሮ የቆፈራቸዉ ጭለማማ የሆኑ አለታማ ሰፋፊ ጉድጓዶች (ባዓቲ- ምሽጎች) ዉስጥ ሰዎች የታሰሩበት እንደነበሩ እንሰማለን። እንደምነሰማዉ፡-በአካባቢዉ ስትደርስ ከእላይ ሆነህ በእግርህ የምትረግጠዉ መሬት ከስሩ የጉድጓድ አስር ቤት መኖሩን አታዉቅም፡ጭራሽ አያስታዉቅም ሲሉ እንሰማለን። የጉድጓድ አስርቤቶቹ በጥበብ እንደማይነቃባቸዉ ተደርገዉ ነበር የተሰሩት። በተምቤን አዉራጃ ዉስጥም እንዳላቸዉ ይነገራል። አዎ- ግብረ ክፋት- ጭካኔ ሲፈጠር አብሮአቸዉ የተፈጠረ ነዉ የሚመስለዉ። ስራቸዉ ሁሉ አያስታዉቅም።

ቅማልን በተመለከተ፡-በቅማል መሰቃየታችን እኔ ብቻ ሳልሆን አስረኛ በሙሉ ተሰቃይቷል። መተኛት መቀመጥ ማረፍ አትችልም። ሌት ተቀን መፏከት ነዉ። ሰዉነታችን ልብሳችን በቅማል ተወሯል። ሰዉነታችን ጸጉራችን ቅማል ተልቶ ወደ መሬት ይንጠባጠባሉ። እግዚአ የሚያሰኝ ስቃይ ነዉ። የቅማል ነገር ሲነሳ በዛዉ ላይ ቁስላችን በእሳትም በፉል ዉሃም በግርፋት ድብደባም ያመረቀዘም ያላመረቀዘዉም ደም የሚተፋዉ ቁስላችን ላይ ቅማሎቹ ተልተዉ ተጨምረዉበት ሲበሉን፤ ሲያሳክኩን ስቃዩ አይጣል ነዉ።

በዚህ አጋጣሚ ላመሰግናት የምፈልጋት **“ታጋይ ለምለም ገሰሰዉ”** የተባለች የአቶ ገሰሰዉ አየለ (ሰሐል) (ወያኔን ከመሰረቱት አንደኛዉ) የተባለች ልጃቸዉ ድሮ እንዳስላሴ ሽሬ ከተማ ዉስጥ ከቤተሰቦቻም ጋር ትዉዉቅ ስለነበረን በታጋዮች ዘንድ ተወዳጅም ስለነበረች ፤ እሷ በነበራት የዋህ አዛኝ ልብ እና አስተዋይ ሕሊና ወደ እስር ቤቱ

እየመጣች በቅማል የተወረረወደ ከናቴራየ እና ጸጉር ራሴ ጸሀይ ላይ አዉጥታ በመቅመል እና በማስጣት እጅግ ሰብአዊ ርሕራሄ በማሳየቷ፤ በእዛ በጭለማ በክፉ ጊዜ እንደዚህ ዓይነት አስገራሚ ሰብአዊ ዕርዳታ ስላደረገችልኝ ምስጋናየ በዓለም ሕዝብ ፊት ሳመሰግናት እወዳለሁ። በእዉነቱ ድሃ ሆኜ እጄ በማጠሩ እንጂ ብድሯን ለመመለስ ምን እንደማደርግላት አስካሁን ከባድ ሸክም ሆኖብኛል። ድንገት በዚህ ዓለም ካለች እና የምታዉቋት ሰዎች ካላችሁ- በዚህ አጋጣሚ “ምስጋናየን አድርሱልኝ” ።በጣም ፤በጣም ዉለታዎ እግዚአብሔር ይክፈላት።ወለታዎ አስካሁን አልረሳዉም! እና የቅማሉ ነገር ከልክ ያለፈ ስለነበር አይወራም ብሎ ማለፉ ይሻላል።

ጥያቄ:-

በወቅቱ ልጆች ነበሩዎት?

አቶ ገዛኢ ረዳ:-

አዎ ትንንሽ ሦስት ልጆች ናቸዉ። ግፉ ቢል ዕድሚያቸዉ ከ7 ዓመት አይበልጥም።

ጥያቄ:-

ሕጻናት ያለ ጧሪ እንዲያድጉ፤ አባታቸዉ ከመንገድ ጠልፈዉ ወደ በረሃ ወስደዉ ፤ህጻናት ያለ አባት አስቀርተዉ፡ የልጆች አባት በእሳት መጥበስ፤መበደል፤ግፍ መፈጸም ነዉሩነቱ ወያኔዎች አልታያቸዉም። ይህ ሁሉ ግፍ ሲፈጽሙ እነዚህ ሰዎች ነጻ እናወጣለን የሚሉት ማንን ነዉ። ምንስ እያሉ ነበር በወቅቱ ስብከት የሚያሰሟችሁ?

አቶ ገዛኢ ረዳ:-

ተጋድሎ ሓርነት ህዝቢ ትግራይ የትግራይ ህዝባችንን ከጨቋኙ ከአማራ ነጻ ለማዉጣት ነዉ ።ትግላችን ጸረ-አማራ፤ጸረ መሳፍንት ስርዓት ነዉ። ሕዝባችን ነጻነት ለማዉጣት ነዉ። ይሉን ነበር።

ጥያቄ:-

የገዳማት ዕድሜ ከዚያም በታች የሆኑት የታዳጊ ህጻናት አሳዳጊ አባት ከመንገድ ጠልፈው ሲለዩዋቸው፤ እነሱ ከሚሉት ነጻነት ቅራኔ አልገባም ወይ?

አቶ ገዛኢ፡-

አዎ! በእርግጥ ይጻፈሉል እንጂ። ለነጻነት የቆመ ሃይል “ልጅ ከወላጅ” “አባት ከህጻናት ልጆቹ ከሚሰቱ” ጠልፎ ወስዶ ለስቃይ መዳረግ እነሱ ከሚሉት የነጻነት ትርጉም የተለየ ነው። ሰብአዊ ፍጡር በእሳት መቀቀል በፈላ ወሃ ማሰቃየት የሰው ልጆች ነጻነት የሚጻፈር ነው።

የልጆች ጉዳይ ካነሳህ ላይቀር አንድ ታሪክ ልጩምርልህ። አስረኛውን ለመግደል ሲፈልጉ፡-በነጻ ተፈትተህ ወደ ቤትህ እንለቃሃለን፡ ትሄዳለህ ይሉዋቸው እና፡ ወሃም ሻሂም ይሰጡዋቸዋል። ከእስር ቤቱ አስወጥተው ራቅ ያለ ከሰው ዕይታ ትንሽ ሰወር ካለው ጎድጓዳማ ስፍራ ይወሰዱ እና በራሳቸው በአንገታቸው ላይ የሚያጠልቁት ከአቡጅዲ የተሰራ ከረጢት የሰገቡላቸዋል። ዓይናቸው ዓያዩም፡ በከረጢቱ ይሸፍኗቸዋል። ሁሉንም በራሳቸው የምትገባው ከረጢት አስገብተው አንገታቸው ላይ ይቋጠራል። ዓይናቸው፣አፋቸው፣ ፊታቸው እንዳለ በሙሉ ይሸፈናል ማለት ነው። ተር...እንዲሉ በመደዳ አሰልፈው ያስቀምጧቸዋል።ከዚያ ይረሽኗቸዋል።ከመገደላቸው በፊት ግን ለእስረኛው እና ለአካባቢው ኗሪ አስረኞቹ እገሌ እገሌ ነገ ጥት ወደ ቤቱ እንለቀዋለን በማለት ያስወራሉ። ከእስር ሲወስዷቸው ሻይ ወሃ መንገድ ስንቅ እንዲሆንህ ብለው ነው ከሰው ፊት የሚሰጡት። እንግዲህ አስረኛው ወደ ከተማ ድንገት ቢለቀቅ እነ እገሌ የት ደረሱ ተብለው ሲጠየቁ ፡እሱ **እማ ከተፈታ ቆይቷል**” በማለት ያልሆነ ወሬ ለሕዝቡ እንዲሰራጭ ለማድረግ እንዲያመች ነው።

ላንዳንዶቹ ደግሞ ወደ ትግል ፈቅጂ መስዋዕት ለመሆን ስለወሰንኩ፤ ከአገሪ ከሕዝቤ በላይ ምንም ነገር የለም እና ግማሹን ገብረቴን ላንቺ አስቀርተሽ ግማሹን ለምታገልለት ድርጅት ለሀዝባዊ ወያኔ ሓርነት ሀዝቢ ትግራይ በምስጢር እንድታስረክቢኦቸው በማለት ሟቹን በግድ አስገድደው ደብዳቤ እንዲጽፍ ያደርጉታል። ያችን ደብዳቤ ይዘው ሄደው ከተነጋገሯት በኋላ ቀጠሮ ይዘው ዕቃዋን አንዳለ ግማሹን

ንብረት ይወስዱታል። ማንኪያ ሳይቀር ይወሰዳሉ። ብረት ድስት፤ ምንም የሚቀራቸው ነገር የለም።

ይህ ለሚረሽኑት ሰው ሲሆን ነው። ወደ ኢዲዩ ወደ ደርግ ወደ ማንም ድርጅት ገብቷል ከተባለ ወደ ቤቱ ሄደው ያለውን ንብረት በሙሉ ሙልጭ አደርገው ወስዱታል። ከብቱ ፍየሉ ምኑ ምናምኑ እንዳለ ይወስዱታል። ህጻን ልጅ ሚስት አለው አይሉም። ለባለቤቱ ድርሻዋ የሚባል ነገር የለም፤ እንዳለ ይወረሳል።

ለምሳሌ **ዓዲ ሓገራይ በተባለ አካባቢ ገብረጻድቅ ጽጌ** የተባለ ወጣት ገበሬ (ሐኔታ ጽጌ ይባላሉ ወላጅ አባቱ የአዲያቦ ኗሪ ናቸው) ወንድሙ ሐኔታ አስመላሽ ጽጌ ወረዳ ገዥ ነበሩት። ትውልዳቸው “ኤርትራውያን ናቸው ነገር ግን ዕድመያቸው በሙሉ አድቦ ዉስጥ ነው የኖሩት ሁሌም የተከበሩ ኢትዮጵያውያን ናቸው። ገብረጻድቅ የጭነት መኪና አለው፤ በጣም ሃብታም ገበሬ ነው። ግበረጻድቅ **ወሰደው ረሸኑት**። አሱን ገድለው፤ ወደ ቤቱ ሄደው **ንብረቱ ግማሹን ወሰዱት። ከግማሽ ንብረት መወረስ በላይ ባለቤቱ እቤቷ ድረስ ሄደው \$12፣000 ብር ክፈይ አሉዋት።** አሁን በእጅ \$6000 ብር ብቻ ነው አለኝ እና ተበድሬ ልከፍል ጊዜ ስጡኝ ስትላቸው፤ **አሁኑኑ ካልከፈልሽ አብረሽን ወደ በራሃ ትሄጃለሽ ብለው አስገድደው ወሰዷት። ሲወሰዷት፤ በሰው መልዕክት ልካ ተበድራ የጠየቁት \$12,000 ብር ክፈለቻቸው።** ከዚህ በላይ ቆላ በራሃ ዉስጥ የነበሩት ወደ 500 የሚጠጉ ከብቶቹ፤ ላሞቹ በሙሉ ሰብስበው ወሰዷቸው። ለወደፊቱ ታሪኬን ለማስቀመጥ ያግዘኛል ብዩ የያዘኩትን በግል የመዘገብዩት ማስታወሻ አንድ ቦታ ተወሰደብኝ እንጂ አሁን በአእምሮ የልያዝኩኋቸው በሰው ልጆች ላይ የፈጸሟቸው ግፍች ብዙ ነገሮች እንግርህ ነበር ።

ጥያቄ፦

አርስዎ ክፈል የተባሉት \$15፣000 ብር ከፍለው ሲለቀቁ ከእነሱ ጋር በምን ተለያያችሁ?

አቶ ገዛኢ ረዳ፦

አንድ ማሃላ ነበረኝ። ከእንደዚያ ዓይነት ጭካኔ እና ግፍ በኋላ ከአንግዲህ ወዲህ የሰዉ ልጆችም ሆኑ እኔ ሰላም የተሞላበት ኑሮ እንኖራለን የሚል ሃሰብና ግምት በአእሙሮ የጭራሽ አልተቀረጸም። የኔ አላማ- ባለቤቴን እና ልጆቼን ዓይን አይቼ እነሱን ተሰናብቼ ፤ናፈቆቴን ገልጬ እነዚህ በትግራይ ሕዝብ ሕየወት የሚቀልዱ አረመኔዎች ለመፋለም ቁርጥ አላማ ያዝኩ። ሕሊናየ በፍጹም ዕረፍት ሰላም አጣ።

ከሲኦሉ እንደወጣሁ ወደ ልጆቼ እና ባለቤቴ ወደ ቤቴ በገባሁባት ቀን ፤መለቀቄን ለአዉራጃዉ አስተዳዳሪዉ ለማመልከት ስሄድ፤ በወቅቱ የትግራይ ክፍለ ሃገር ዋና አስተዳዳሪ የነበሩት ኮሎኔል ቃለ ክርስቶስ አባይ የተባሉ የትግራይ ሰዉ (በትዉልዳቸዉ ዓድዋ) ከ አዉራጃዉ አስተዳዳሪ ጽ/ቤት አብረዉ አገኘሁቸዉ። ያኔ በወሬ መምጣቴን ሰምተዉ ስለነበር፡ እኔን ስያዩ “እንኳን ደህና መጡ ይግቡ” ብለዉኝ ቁጭ እንዳልኩኝ “እንዴት በትላለቅ አዛዉንቶች አዋቂዎች የህጻናት ልጆች አባት እንደዚህ መሳይ ጭካኔ ይፈጸማል? ለሕዝብ እንቆረቆራለን እያሉ ይህ ዓይነት አረመኔ ስራ በኗሪዉ ሕዝብ ላይ ሲፈጽሙ በጣም ለሀሊና ይከብዳል!” ብለዉ ኮለኔሉ አዘኑ።የደረሰብኝ ስነግራቸዉ፤ በጣም ነበር ያዘኑት። ከዚያ በኋላ ኮሎኔሉ ያመጣቸዉን ጉዳይ ለማከናወን የከተማዉን ሕዝብ ስብሰባ ጠርተዉ በማግስቱ ሲያነጋግሩ፤- ኮሎኔሉ “ንግግራቸዉ እንደፈጸሙ የተወደዳችሁ ወንድሞች እህቶች ሆይ፡- የዚህ ከተማ ኗሪ የሆኑ አቶ ገዛ ረዳ የተባሉ ከናንተ መሃል አሁን ካሉ እባክዎትን ይነሱ” ብለዉ ሲጠዩቁኝ ያኔ እኔ አንድ ነገር በሀሊናየ ታወሰኝ። ኮሎኔል ቃለክርስቶስ አባይ የደረሰብኝ ግፍ ለሕዝቡ ገልጸዉ በተጨማሪ እኔዉ ራሴ የደረሰብኝን እንዳበራራ ሲጠይቁኝ፡- እንዳለሰማሁ ዝም አልኩ (ሲለቁኝ ከማንም ሰዉ፤ ደርጅት፤ ግለሰብ፤ ወይንም መንግስት ጋር የደረሰብህ ነገር ብታወራ እርምጃ እንወስድብሃለን ብለዉ ሰላስጠነቀቁኝ)። ከ3 ቀን 4 ቀን በኋላ ወያኔዎቹ “የሰጠንህን ማስጠንቀቂያ ባለመጠበቅህ ፤ባንተ ላይ እርምጃ የምነወስድብህ መሆናችንን እንድታዉቀዉ በማለት ደብዳቤ ላኩልኝ።

450 ብር የገዛሁት የእጅ ሰዓቴን ፀግራምየሚመዘን የአንገቴ ሃብል 23 ግራም የጣት ቀለቤት በሙሉ ከተማ ከገባህ በኋላ ይላክልሃል ብለዉኝ የነበረዉን ንብረቴን አስቀሩት።አልላኩልኝም። ከደብዳቤዉ ላይ

የላኩልኝ መልእክት የሚለው 1-እርምጃ ይወሰድብሃል 2- የተያዘው ወርቅ አንልክልህም- ወርስ ሆኗል። የሚል በባለቤቱ ዘመድ በሆኑ ሰው አስልከው እንዲደርሱኝ አደረጉ። ሕይወትህ ከእንግዲህ ወዲህ አትኖርም ስላሉኝ። እኔም ጊዜ እንደሌለኝ እና እነዚህ አረመኔዎች እንደሚገድሉኝ ስላወቅኩ፤ ቤተሰቦቼን ተሰናብቼ የነበረኝን ጠመንጃየን ይገፍ ወደ በረሃ ወጥቼ ከኢዲዩ ጋር ተቀላቀልኩ። በወቅቱ የኢዲዩ ድርጅት የኔን ሁኔታ ስላወቁ መልዕክት ልከው ታጋዮች አስልከው ከተማ ዉስጥ ገብተው ነው ያስወጡኝ። ለመጀመሪያ ጊዜ ዓዲ ዳዕሮ ወደ ሚባል ቦታ ሰቀቀን በሌለበት ሙሉ ነጻነት ተሰምቶኝ ያለፍርሃት ገባሁ።

ከዚያ በኋላ ከኢዲዩ ጋር ስታገል ቆይቼ፤ ዓዲ ዳዕሮ ዉስጥ ሰልለው ነብሰገዳይ በመላክ በጥይት መትተው አቆሰሉኝ። ከእዚያ በኋላ ለሕክምና ወደ ሱዳን ተላክኩኝ። ሱዳን ስታከም፤ ቆይቼ ፤ ራስ መንገሻ ሥዩም ከሱዳን ወደ ወልቃይት እንድመጣ አድርገው ከዚያም ታጋዩ ወደ ሉግዲ ወደ ሱዳን ጠረፍ እንድዞር ተደረገ። እንዲህ እንዲ ሲል ትግሉ እና ታጋዩ ጠንካራ ቢሆንም መቸስ የአመራር ድክመት ይመስለኛል ሳይሳካ ቀረ። እኛም በየ ዓለማቱ ተበትነን ለስደት ተዳረግን።

ጥያቄ፡-

አቶ ገዛኢ፡-

እንደሚያወቁት የወያኔ ማንነት ከማንኛችንም በላይ አዉቀዉታል። ሕዝባችን እያሉ የሚነግዱበት ሕዝብ ክብር የተጋፉ አዛዉንቶች እና ታዳጊ ህጻናትን እየረሸኑ አገር ያዋረዱ ፣ ወላጆቻችን አሉላ እና የሃንስ በደማቸዉ ቆስለዉ ሞተዉ ከጥንት ከዘመነ አክሱም ጀምሮ ተከብሮ የቆየዉን የባሕር በራችንን ያስረከቡንን ድምበር፤ ካለሕዝብ ፈቃድ አስገንጥለዉ አገራችን ወደብ አልባ አደረጓት። ዛሬ አገር እና መንግስት ማስተዳደር ተያይዙታል። እነኚህ ሃይማኖት የሚዳፈሩ ጸረ ባሕላችን የዘመቱ ሰዎች ወደ እዚህ ደረጃ ይደርሳሉ የሚል ግምት ነበረዎት?

አቶ ገዛኢ ረዳ፡-

አስተዳደር የሚካሄደው ሰብአዊ ክብር እንዲጠበቅ ሲደረግ ነው። ባህል ሃይማኖት ሲከበር ነው። ሰውን በ እሳት የሚጠብሱ አረመኔዎች ወደ አስተዳደር ችሎታ መገመት ሕሊና ላለው ማየቱ ቀላል ነው። ሃይማኖት ላልከው ታሪክ ላነሳኸው ግን አንድ ነገር ማለት እችላለሁ። በረሃ ላይ እያሉ የቤተ ክርስቲያን ሰፊ ግቢ መጨፈሪያ አድርገውት ነበር። ቤተክርስቲያን ግቢ ወስጥ ሺጃራ ያጨሱ ነበር። የገዳማት የቤተክርስቲያን ቅዱስ መጋራጃ “እየቀደዱ የጨው እና የበርበሬ መቋጠር ያደርጉት ነበር” አስሰፍተው ልብስ ይለብሱት ነበር። ለምሳሌ ሸራሮ መድሃኒ አለም ቤተክርስቲያን ወስጥ ያለው ሰፊ ግቢ እንደዚህ ዓይነት ተግባር ፈጸመወበታል።

ሌላ ቀርቶ ካህናት ቀላውስት በግድ ጠመንጃ ታጥቀው ወደ ጦርነት እንዲሳተፉ ተደርጓል። ዘፈን፣ ጭፈራ ሲደረግ ቁሶቹን ወደ ፊት በማሰለፍ ጭፈራው እንዲመሩት ይደረጋል። የሕዝብ ስብሰባም ጭፈራም ቁስ እንዲከፍተው ይደረጋል። ካህናት መነኮሳት ክላሽን እንዲታጠቁ ተደርጎ የእግዚአብሔር መልክት ትተው በጦርነት ሕይወትን በመግደል ተሰልፈው “ቁሶቹ” በቤተክርስቲያን ደምብ እና ማዕርግ “ቀሲስ ወይም አባታችን” እገሌ- ከመባል ይልቅ “ጀግኖች” እየተባሉ የሰማዩን ስራ ትተው የምድሩን ስራ እንዲሰሩ ተገድደው ቀላውስት እና መነኮሳት በጀግኖች ተታኳሾች ማዕረግ ሲሰየሙ “የዓለም መጨረሻ-ምጽአተ ዓለም መሆኑን ነው”። የህ ግፍ የሰሩ አሁን አስተዳደር ወስጥ መንግስት ወስጥ ገባን ሲሉ በእውነቱ ለሕሊና ይጎረብጣል።

ተጋሩ ወላጆቻችን ያገራቸውን የኢትዮጵያ ዳር ድንበር አስከብረው በክብር የቆሙ ባለታሪኮች ነበሩ። እነዚህ ግን የአባቶቻችንን ክብር የረገጡ ጠላቶች ናቸው። አሳፋሪ ታሪክ ነው የገባንበት ዘመን። ለምን እንዲህ ሊሆን እንደቻለ ብዙ ሰው ግራ ገብቶታል። በዘነመናዊ የታሪክ መጻሕፍት እና በመጽሐፍ ቅዱስ የተነገረላቸው ያገራችን ባለታሪክ የትግራይ ጀግኖች፣ ዛሬ “ታሪክ አፍራሾች” “አገር ሻጮች” “የወላጆቻቸው ጀግንነት አራካሾች” እንድንባል አደረጉን።

የኢትዮጵያ የትግራይ ድምበር ሕዝቡን ሳያማክሩ በገዛ ፈቃዳቸው ሸንሻኝ፣ ሰጪ እና ከልካይ ሆነው በሕዝብ ታሪክ እና በትግራይ ተወላጆች አስጸያፊ ተግባሮች በመፈጸማቸው በምድር ታሪክ እና ይህን

ዓለም በፈጠረ አምላክ ፊት ተወቃሾች እና ተከላሾች ናቸው የሚል እምነት አለኝ። ይህ ዕድል ሰጥተህ ጭሆቴን እና ብሶቴን ለዓለም ሀዘቦች እንዳስሰማ በማድረግህ እግዚአብሔር ያክብርልኝ። አመሰግናለሁ።

<http://www.Ethiopiansemay.blogspot.com>